

Cap. 104
(10)
**LIBRAIRIE - PAPETERIE
JOSEPH GIBERT**

Carnets

SÉRIE
STANDARD
VELIN

1958-1959

96 PAGES

P O I T I E R S
7 et 9 rue Gambetta
T O U L O U S E
3 rue du Taur

CLERMONT-FD
42 av. des Etats-Unis
B O R D E A U X
14 rue Duffour-Dubergier

MONTPELLIER
6 rue de l'Université

**pour vos études
et aussi pour vos vacances**

NOUVEAU LAROUSSE ÉLÉMENTAIRE

Ce nouveau dictionnaire de 1150 pages, 13×17,5 cm, abondamment illustré (1700 illustrations en noir, 55 planches hors texte en couleurs et en noir, 9 hors-texte cartographiques en couleurs) compte 43700 articles répartis en deux sections : « Langue », et « Arts, Lettres, Sciences ». Il vous est tout spécialement destiné.

Le vocabulaire allégé des mots désuets s'est enrichi de mots nouveaux, de termes scientifiques d'histoire et de géographie que vous rencontrez dans vos manuels et dans vos lectures. Une large place a été faite à l'automobile, à l'aviation, au cinéma, à la radio, à la télévision, aux sports. L'illustration est entièrement nouvelle.

La partie ARTS, LETTRES, SCIENCES a été, elle aussi, renouvelée. Un choix d'articles conforme aux programmes scolaires, une rédaction succincte et précise, tels ont été les soucis constants des auteurs.

MÉMENTO ÉLÉMENTAIRE

Cette encyclopédie vous apporte en un volume une masse de renseignements sur toutes les matières que vous étudiez : grammaire, histoire, géographie, calcul, sciences, dessin, musique, etc.

Ce livre peu encombrant vous évitera bien des erreurs et vous sera un excellent aide-mémoire de l'enseignement de vos maîtres. Vous le consulterez encore quand vous aurez terminé vos études.

Larousse a également pensé à vos loisirs avec sa collection « **CONTES ET GESTES HISTORIQUES** » qui rassemble en 50 volumes, une suite de récits passionnants : A la découverte du Pôle Sud ; à l'assaut de l'Himalaya ; l'épopée aérienne de l'Atlantique Sud ; Jean Bart, etc.

Catalogue gratuit sur demande chez tous les libraires

NOS ARTICLES MAROQUINERIE

ENTRESOL DE NOTRE MAGASIN
30, BOULEVARD SAINT-MICHEL

*Un choix incomparable de modèles fabriqués
en grandes séries, nous permettant des prix
très étudiés.*

TROUSSES D'ÉCOLIERS en mouton, vache, chèvre, box; petite, moyenne
et grande contenances; garnies par nous-mêmes, d'articles utiles et de qualité.

SERVIETTES D'ÉCOLIERS en vache, fabrication soignée. Neuf modèles et
tailles différents.

SERVIETTES AMÉRICAINES en vache fleur, 1^{er} choix, lisse ou grain pécar,
fabrication très soignée, comportant de 1 à trois poches, dimensions 29 à 41 cm.

SERVIETTES D'AFFAIRES en vache fleur 1^{er} choix, lisse ou grain pécar
inusable, fabrication très robuste et d'un fini irréprochable, quatre poches permettant
une très grande contenance, dimensions très largement calculées.

PORTE-DOCUMENTS en plastique, vache, vache fleur 1^{er} choix, fermeture éclair
véritable, avec ou sans soufflets, poches intérieures et extérieures. Une gamme de
15 modèles différents, permettant de multiples usages. Sur demande, nous pouvons
adapter instantanément une mécanique à feuillets mobiles 4 anneaux.

PAPETERIE JOSEPH GIBERT

Pour ceux qui ont la santé
 un mauvais bonbon est
 à supprimer.
 Un " Pierrot Gourmand " est à ordonner...

EN VENTE DANS TOUTES LES BONNES MAISONS
 Pour tous vos bonbons, exigez bien le mot
PIERROT devant **GOURMAND**



friandises du
PIERROT
GOURMAND



COULEURS
BOURGEOIS
 AINÉ

Flashe

COULEUR
 POUR LA DECORATION
GOUACHE INDELEBILE



nit de tant pran. a Catalunya era una pran
nit, amb coll ~~una~~ i fogueres als car-
rers tota una set en el punt, perseguit
pel coll, el sortel tremolaven esprescudit, i
amb olà d'alfallega, clavell, iola encucrada
i ans.

ací a Poitiers la de tant pran es una
nit gualterol. Dos o tres minuts fogueres en tota
la ciutat i poca de comptar. El paucet no
saben fer foc.

Habent-hi, però, tant espanyol ruyes refe-
piat a Dranen perquí no demanet-los com
v'aprenen l'art i la praxia de fer una fogue-
ra?

a Tolosa del ^(l'any 1939) tanquatsol hi hi haquí una
que tingueren la passada de set-tembra la
nit de tant pran amb un pran foc al car-
rel. Però quan demanaren el permís va a-
nar d'un tres i un ris que no el tanques-
tin a la presó.

En v'ardí un longos espanyol que
volem fer un foc!
Don nos en puaid!

Viure amb l'altre, l'inconegut.
I morir amb ell.

Com cada any, s'ha presentat el pro-
blema de l'actiu. Un professor que no es-
tinja sembla que perd tot al ull de la
gent benita, que es la que abunda més. ~~XXXX~~
~~XXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~

El pitjor, però, no es el problema de no
poder actiuar-se - que per mi no té cap
importancia - sinó el problema de poder
veure quatre murs sense obrar de l'uni-
versitat.

Al ull de la gent mitja de gaudal, ~~XXX~~
l'important - importancia de l'aparen-
cia, de la façada, meta i l'intel·ligent
es l'actiu.

Tot-hom sembra oblidat o preguntant-me:
- y donec, quan comença l'articipi, monsiem
Capdevila!

Moniame Capdevila, llavors, ha de treure tot
la moneda falsa de les escuses:

- No ho sé pas... Encara em resta un ex-
amen a fer... Tinc molta feina...

Clàtem, etc, etc.

aguent any, intracament, no fa pens de ca-
br.) tot el de les escuses de mal pagador no-
dime dir, amb accent el-topial:

- on est que aixem amb l'aguent temps?

Enic, a Barcelona, s'ha quedat sense feina.
Li faig arribar el diner que pre, que no
son gaires.

(Llegit un llibre de Caldos (Llavoria: Temes de
Monismans, que no em ha interessat gens,
que no aporta res nou al coneixement d'
Monismans, que fou tan contradictori, que és
que en plena contradicció. ¿per en seri.

Treballa cada dia, per o molt, en el 1^o
volum de l'Historia de la meua vida; el meu
fantasma, és el volum més difícil, car m'és
~~tant~~ difícil reconstruir el paisatge, or i el
hony vistes de passada i fa molt anys.

Tot-hom s'entesta en dir que l'ad-
veniment de De Gaulte ha unificat la
situació, que de Gaulte ha depaïtat el llop
de folla d'alpa. Tot-hom s'entesta en
dir-ho però en, el fons ningú no està
tranquil.

No crec, però, en el perill d'una guerra
civil. El poble francès està massa avarag-
nat, massa embretat, no massa ~~per~~ fi-
ut.

El interassa més - a la majoria, es
del - la rotla ciclista a França que el
perill d'un feixisme més o menys des-

frustrat.

¡ Matraux, quin paper més pobre! Quin paper d'estaca!

Cada vegada tibo més la Feure. Sovint, molt sovint et prefereixo a Debussy.

Hepit et Beethoven de Max Steinitzer, que m'ha interessat força. Sobretot en l'aspecte ~~de~~ crític, ~~xxx~~ diu coses molt justes sobre l'interpretació de l'obra de Beethoven.

Tchaikowski, el més occidental dels compositors russos; et Turgnéniev de la música russa.

El 14 de juliol es tenia que a París, en protesta de la política feixista d'Alger, hi haguessin distorbis, i no hi ha hagut res.

El dia de festa nacional decretada per Robespierre - que, tot un guapo, prefereixo a De Gaulle - "Paris a beaucoup dansé":
Poble sense vergonya, poble ^{de la trina} emboscada.

La revolució a l'Irak. El rei Faical mort i proclamada la República. Quarts de pòpuls hores i dut a terme amb una precisió admirable.

~~Una~~ Una revolució model que hauria d'esser per a Espanya una línia de començament per bé des d'ara.

a Espanya, però, es veu que s'han acabat la dignitat i el coratge. Matar tota al signe de cas i ^{en} complicitat amb el delatori, això, hi. Res més.

Cada dia una colla que nos hablo de tierra; cada dia uns braços suaves se hacen yertos; y unos ojos sencillos se apagan bajo tierra; y nos van enterrando cada día los muertos.

Ichopenhauer, que quan orla salia vauir-
re, deia: "Le altre parts del món tenen el
simis. Europa té el pauers"

Entre assegura que "Wee nicht liess Weir,
Weiber sich Haer sich (obentanz)", o sigui que:
qui no estima al vi, les dones i el cant
serà un vençut tota la vida.

Si hi ha molt - tal vegada (entre les ignor-
on - que estimas el cant, les dones i el vi
malgrat estar sense perfectes imbecils.

La política catàstrofica de De Gaulle - una vanitat
inmensa, una tendència autoritària i això, un
sentit de la "presidència" que cau en plena caricat-
tura - m'ha fet pensar en la dita de Paul Va-
lery: "Les Etats sont les plus froids de tous les
monstres froids".

Terrament i la seva dona m'han vingut a
veure i han parlat uns dies d'amb mi. Heu! Com
est i ella però sí una banalitat, sí una banal-
tat!...

Est es d'una manera de cultura literària
o tan enorme que no es dony més a explicar-
me-la. Ho ha llegit i sí ~~la~~ - es a dir
sí: ha llegit quatre conjuncions, quatre prob-
lemes - i seu dir que altres que tot-hom com-
pren est no pot comprendre? Tot el que té
una certa dignitat literària sí fa veure mi-
frança.

Si ho fos tan bé sí suposaria a fer parage-
tes. Però es tan bé que no s'ica se'm convertint
en Màstima.

La vida, quan envellim, ja no es una
castana de dies: es una castana de vençuts.

Penso en fer testament. Ho podré dir a
gran veu a la meua ment i al meu par-
tant, car tot el que tenia ho he perdut
gràcies a la política. Ho em puc dir - ho em

Reteslo un retall de "Le Herald", que em
sembla interessant transcriure:

LE CLUB
DES ARTISTES DE MADRID
ATTRIBUE SES «LAURIERS D'OR»
A DES ANTIFRANQUISTES

Madrid, 11 mai (A.P.). — Le Club des artistes de Madrid, à l'occasion de l'attribution de ses quinze «lauriers d'or» pour 1956, a infligé un blâme public aux artistes espagnols qui soutiennent le régime franquiste.

En outre sept «lauriers d'or» ont été décernés à des artistes connus pour leur hostilité au régime.

Pablo Casals partage le prix de l'interprétation musicale avec le guitariste Andres Segovia, connu pour ses vues libérales. Juan Ramon Jimenez, qui vit en exil à Porto-Rico, a reçu la médaille Pio Baroja de poésie. La médaille du chant hispano-américain a été attribuée à une Mexicaine, Carmen de Vera Cruz. José Padilla, auteur de Valencia, a été couronné du laurier de la composition de chansons populaires. Il vit en France. Vitorio Macho, qui est rentré d'exil il y a deux ans, a reçu la médaille de sculpture, et Catalina Barcena, rentrée d'exil depuis quatre ans, celle de l'art dramatique.

Dans un préambule le Club des artistes, qui est une organisation groupant des personnalités non politiques de toutes les branches des arts, déclare :

« En présence des louanges excessives, acceptées aujourd'hui comme normales, qui de nos jours sont décernées à des médiocrités, nous avons voulu récompenser les valeurs réelles de notre art. »

El francès pateix d'un mal que creu un
be i del qual s'asuprebleix: la saporta. El fran-
cès es marxa sapo.

La saporta ~~no és un mal~~ del francès no es
en el tot més que una cosa: baixesa.

El francès es baix per arxencia i potència.

He rebut uns exemplars del llibre d'An-
dorra. Molt ben imprès, molt ben editat, l'i-
nditor, en la notícia bispiàfila, no ha fet
profeta de filosofia en hoc de filosofia, que

es lo que es realitat professa. Sen pensar que,
com ~~la~~ a Nietzsche, pot arribar - se, partint
de la filologia i passant per la musica, a la fi-
losofia.

~~Quins aspectes d'aquells per als papastes, que, per
un dels seus, a l'espera "revelar", de posse
d'aspecte de filologia el "XIII" (apud la i d'ordres!~~

Antoni Forri, que ha escrit una molt digna
i molt intel·ligent presentació del llibre, i s'ac-
ria una crítica que n' ha fet un amic seu,
M. Coll, al diari "La Matina" de L'oida. (críti-
ca d'òpni, plena de cordialitat.

Ho conec l'autor, ~~per~~ que ocupa un lloc
al fòrum civil de L'oida, però estic segur de
conèixer a mi ~~est~~^{com} parla d'altres obres meves
i deu saber que per un amic del regim,
un exiliat. Per tan, l'actitud de M. Coll em
sembla encara més digna.

Es molt americans parlen a crits i amb un es-
quincada com la del est.

El paperut no hauria mai d'anar en
bicicleta car la bicicleta nebrasta i ac-
centua la deformitat del polic i al con-
vertint en una alanya monstruosa, en
una alanya de pessebre.

M'escric Felartia Sanchez Juan enciant-
me la crítica del llibre d'autors de la qual
es autor, que fou llançada a l'Acadèmia Nacional
de Espanya. Crítica plena de respecte, d'afecte,
de comprensió.

M'ha dit que Sanchez Juan, felartista,
es el centur literari a Barcelona.

Seixanta cinc anys. Seixanta cinc anys
ja comencen a comptar però encara em
sento fort i jove, tots intel·lectualment,

que es lo importante.

Seixanta cinc anys que me he obliguen a fer-me aquesta pregunta: Quans me'n resten a viure?

He ideat fer encara alguna cosa més: escriure uns llibres, vendre la impremta de Franco.

Acabent així un curs de vacances en orien-tat de l'estiu. Em farà guanyar, però, dos cents cinquanta mil paveses.

Meus veïns no són pas enriats. Els no són pas bons ni més. Els no són ni intel·ligent ni bàstia. Els són comença les tres parts dels individus que componen l'humanitat.

La i la fons, escriure - novel·la, teatre, poe-tria, etc - es tan voly al tripe actual de l'obrerisme.

Sans l'ordre des choses possibles, je me suis toujours attendu à tout.

~~El llibre de teatre de l'any, per un dels
més importants i més atenciosos.~~

La solitud obliga a la sinceritat: per això te grandesa.

Charles Vayste m'envia les proves d'impremta del seu llibre *Trakt* que, per un altre ter-cel editor, ~~està~~ publica per compte propi.

Charles Vayste acompanya a les proves d'impremta amb uns mots, d'interès: "Que puotale sense un acord, però amb valia publica apuant llibre als totos passats."

El llibre està ben escrit i es interessant, però et que d'alt més en plan es el de noblesa i d'alta bondat que hi ha en aquestes pàgines. Llegint-les comprenci el perquè Vayste ha limitat de les seues *Ami-das*.

Una colla d'italians iubílics i sense pes
mal de cap han pagat un monument que
perpetuaria la memòria del pot - o la pèssa,
un ho records be - que es visitaries amb una a
viatjar per l'espai, ~~XXXXXX~~ en un xiput nich.
Sentimentalisme ximple o manifestació
anticomunista!

Ho hauria valgut més que amb es dirers
que costaria el monument del cementiri de
foscos de Rapallo haguessin ajudat a una fa-
mília pobre?

Retornat Francesc Vila gràcies a la revista Vida
nova de Herivelles, en la qual col·labora. Fran-
cesc Vila, company, amic de puer jo era ad-
lescent en escriure una lletra encensant, tot
cofoi del que ell nomena es meus "preus i-
xiti".

L'operació no es condemnable perquè naix
de l'amistat noble d'un home que no sap o-
blidar.

Ho mort Roger Martin Du Gard, que considero
un dels més grans escriptors francesos i un dels
de més gran virtut intel·lectual.

Ho el coneixia personalment, mai no l'ha-
ria vist i em fa l'efecte que ho mort en
pico d'un amic molt estimat.

Jo ho crec d'alt sens alt saber-ho. L'escriptor
te amic: es per llegir en es seus llibres, que
no coneixia mai.

Jouy Fontbernat parla de la zarzuela espa-
nyola en un volumari-programa de ràdio.
i, amb l'avaluació de ~~les seves~~, ~~elles~~ ~~elles~~
~~elles~~ i l'ignorància de
tot es veu, dire, per a explicar l'etimolo-
gia dels ~~els~~ ~~els~~ la veu zarzuela: "D'on
veient ho mort zarzuela? El parit que il y a
vait à Madrid un théâtre où l'on jouait
des comédies musicales, théâtre dont l'en-
tree se faisait par un jardin en courbe

de cones. Rome, en araguet, se dit zarja. En
theatre on il y a des zarjas au theatre on on
joue des zarjuelas il n'y a qu'un pas...

Père Tapashe, que un rap que la Farjuela era
un palau de l'Infant Luis, jama del rei, a
les afors de Madrid i que fou sa festa rija-
mitjades ~~de~~ al jarding de l'asuntat palau
on es representaren les primeres obras amb musica
- de la primera n'era auto Calderon - i que,
per aquest motiu foren anomenades "festa-
cions de zarjuela".

~~Farjuela~~

Reethoven escribia a Napoles el 10 de novembre
de 1801: "Vine mit regardes la nostra ci-
da es magnific"

Aquest versos de John Keatsfield, quina
pocia ent actualitat tanca per mi!

It's the night part, but then in morning
~~only a something~~ ^{could}
Only a something I should that night was

O signi: així passa la nit per un vinçut l'altra.
Hom sabia tan bé que la nit era curta.

Feide Kipling para el articulo que pinto
dedicar a Liand.

Buen consejo, el de Kipling, cuando redunien-
do: "aprendo a perderlo todo cuando poseo un
necesidad de contactelo a nadie".

Senola que la dona aixeta mai no acudia
vanament a tant vilenc Farce, cal aquest ar-
xiv tant molt miraculos que atorga a la ma-
ternitat aconsejant que "las doctas respin-
be, que no neguin al marit no que hi
decidan i procurin no pecar, que s'ofereixin
a Don cada mati rentant un cordo i cada
tarda al Rovani de Maria Santissima i que
Meyixen amb l'adun Ell - Reati omnes per
Lionon Lomission - on el pual el rei David

Totament d'acord amb a rajon - que costi que
amb est un seu parta recorre així, Horetot quan fo
de comunista - ~~grat~~ dir, parlant de l'insuperable
(Chateaubriand: "Il y a juste cent ans que ce grand hom-
me sort sur son rocher de saint Helé au il est encore
difficile, sans pour les pens plagiastes, d'en dire
le mal qu'on en peut".

Novembre. L'oposició al règim judicial de Franco s'ac-
centua. en Barcelona, a Madrid, a San Sebastian,
a Valencia hi ha hagut moltes detencions.

A Catalunya, a França, al Estat Unit, la premsa
i els estudiants han protestat contra aquestes detencions.
L'important es que Franco no pugui fer-se més
pot. L'important es que pugui al crim.

Parlant d'una noia, filla d'un serraller,
que havia llegit Jean Christophe i s'hi havia en-
tusiada molt, l'escriu Romain Rolland a Jean Ri-
chard Bloch: "... (a les crii des àmes pour qui
nous devons écrire - celles qui ont tant négligé
depuis des siècles. Ce sont elles qui nous
soutiendront contre l'hostilité de la pseudo-élite
intellectuelle, de nos ~~collèges~~ compères de la
littérature".

(Citar - ho en les "Mausies" en parlar del meu
lectur amicíssim, que ~~havia~~ colimen les pomes de les
coses que he escrit i des papastes que he cometen)

Per de l'home molt sensible l'aventura
del meu cos es el reflecte d'un home.

Je ne suis lassée d'aucun spectacle au monde,
je ne suis las de rien, l'instant me crée;
je me sens maître de reconstruire en seconde.
La vie déperte au sein comme une maille.
arrêter. de suite.

Hem a si com ven el poble separant la finestra
familiaria Franco:

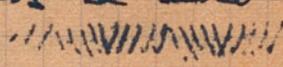
La reina de les colles,
el títer que no té palo,

la mare que lo parió,
el pitau ~~tenia~~ ^{tenia} ritó
y Francisco alegre y etc.

(Leyons un'ho contat a Belasco un sepeut de la
Guardia (civil))

abans d'alabar el Vè volum de les Memories, co-
membre Juan de Hochobuenca, per a poder dir ar-hi
Hest abans de l'ortiu i començar la comedia
de la marquesada.

util i antipàtic com un paraipropositiu

Juan foum joves pòpues vegades sabem que en
som. La joventut, la mort, la pua hem vis-
cut paribé sense heuren esment, tot la desco-
necim quan ja som vells. 

Tambien de perspectiva.

El quartet en lo mena de Ricard Strauss,
que no comença magnífic.

Per a la nova versió de Fidelis:

- practiq intèrim de la prato un dia: tot alhora
o d'un a un. Morts o vivents. Vivents sempre,
car es maritj us poden morir.

- Una dona!

- L'educa!

- Una dona, hi. Taps qui dol? La recolta!

Los amics morts: Jopeu Clari, conegut a Madrid,
i adolfo Salazar, que us'acompanya a Viana
d'any 87. Salazar, mort a l'exili. Clari, a l'ob-
jecte huyera de Franco, que es un altre ex-
ilit.

Va lla faltar, en no vèrde quina de les noves
novel·les, siné que el rador, es comença i es, car-
bent los poden voler admirat pel benent.

que jo - te trenta tres anys - però jo, que en tinc
seixanta cinc, ve tan jove com ell.

Cap d'any. Nit de cap d'any. ~~XXXXXXXXXXXX~~ Hocheve-
ia dinava molt bellament en terres de Castella.

Convidat a casa d'uns amics refugiats exiliats,
com jo. Un obrer, vivia difícilment, però perquè hi
ving jo far despeses que el meu amic ja no es
permetien: vins de marca, Xampany.

Viven pobrament, passen molts mesos de cap, però
viven, estan contents, canten, riuen i canten que
~~XXXXXXXXXX~~ hom diria Manco's contra la vida dura
i He! jo, que cal veure's riques com riques.

En presenten, tot-hic!

- ¿Vostè, senyor Capdevila? Vostè sembla tenir un
riu.

¿Jo, per amistat, per no entelolir la porta
- es que a t'exití potser haver-hi portes? - vell
tombaire però el tombaire tot es una panyota.

¿Síe:

- Ho en feu cabal. Tinc un riu no ho sembla, es-
tic molt content.

Aquest any que acaba de finir he treballat
tot en una novel·la, franc de Hochedrama
- el tema de Nadal eterna - que voldria ac-
tuar d'ortim proper, i en la historia de la me-
va vida i els meus fantasmes; he ~~XXXXXXXXXX~~

escrit una comedia, si, filles que tenim mare,
que he hagut de emprar després perquè el pobre
terracant d'havia fet malbé, he publicat un
llibre a Barcelona i m'han traduït una obra
al portuguès i a l'alemany.

Ho es molt, però cal més bixò que res.

1959

Recomanant Manuel Humbert a Jean Caston.
Manuel Humbert, gran amic i gran pintor,
passà uns dies al case al propi parlar mes d'
octubre.

Vull que Caston t'ajudi, vull que li faci
una neurografia.

Manuel Humbert, tan artista, tan personal,
v'ho mereix.

Rebuda lletre de Tototte, la vidua de l'es-
criptor Manolo, dient-me q me vindria a
veure'ns.

En tinc una sincera alegría car tenia
que sortir enfadada amb mi per haver-lo
abandonat q uas fugirem a França.

Però, com endur-te'n un home vell i instal·
lat com Manolo?

Havia escrit a Francis Jourdain i m'es-
tranyava no haver rebert resposta.

Així he sabut que alora de morir tenia molt
anys, vintanta tres, i escrivia amb força i talent
de jobe uns llibres admirables que ara rellegiré
amb una ~~gran~~ emoció profunda.

Pensava vivint en ell perquè t'estimava molt,
perquè era un dels meus amics francesos més
estimats. I ~~però~~ tenia que, essent tan vell, per-
dis morir. La seva vida ha estat una de les
més nobles que coneix.

Ha viscut, fins a darrer hora, per la bellesa,
per la justícia i per la llibertat.

Una crítica espanyola del d'ara, J. M. Car-
tells diu q^{ue} l'any 1939 no queda a l'ope-
ny a "una tot intel·lectual d'averfatura".

Ve'n ha anat Coty, ~~vull~~ el president inep-
te i reaccionari - a. f. p. - per a dir-ne pas a

de faulte, que veu el poder en circumstancies
ben difícil i volter d'una part un massa agrada-
ble.

La Radio ha demanat als paucers que acci-
pin a l'ex-president per a felicitar-lo per
la seva actuació al cap de la nova pauca.

Després, veient segurament els pocs felicita-
dos que tenia l'ex-president papastre, la Radio
demana als paucers que portessin flors a
la tomba de madame Coty.

Curiositat. (Curiositat de la més tornada.)

A França ~~seu dels~~ República,
Després de l'Homo, Libertat, Igualtat, Fraternitat -
un dels ministeris més importants del nou
govern es el de l'informació.

Es anheurs, més veridicos i per tan encunies
de la manipulació i la mascarada, ^{seu} ~~seu~~ ^{seu} ~~seu~~
ha ministeri de l'informació.

Es anheurs creuen que es la premsa, no el
govern, la que ha de informar.

(Depois a "L'Express" del 15 de gener: "l'ordre à
l'espérance, c'est de maintenir de l'homme par
la force, dans la crasse de l'esprit et dans la
peur de l'acier. Grâce à ceci, un petit nombre
peut agréablement ~~seu~~ jouir des biens terrestres".
signa Françoise Gilman.)

Tot vejada caldrà presentar d'una part la
realitat i de l'altra la manera d'irrealitzar-
la, d'esforç per estilitzar-la.

(o que crea el novel·lista, d'inventor de fic-
cions, des es atia sobre què la història de
la voluntat humana. (Pensant en el protagonista
de jean de Rochesmeaux)

al final de Historia de la meua vida i al
meus fantasmes, una meua així:
"Te has arribat. El savi ho estat Herg - mitll-
res ja has arribat. Viva, ve aquí al meu

costat. Ho cal que ens diposem les més. fa està
tot dit. Reposa.

Encara hi ha una mica de sol. Però aïrat
vindeu la nit.

amb la nova República, el primer q'ee
ha fet el Govern es ~~xxx~~ augmentar el importos
i augmentar el sou del dipental, q'ee ara
cobrirán 250.000 peses per mes.

Es, indubtablement, una política d'austeritat.

Ha fet intras. Noia. I una placada

que ha convertit el arbre en arbre de vi-
des comercial-tat. Les filleres del hort tenen
besolat de poble, un tota clauques del poble,
tambent com hi fustin xaxas per a cacar
aquel.

H.N

Fa un dia fred, ierfol, amb el temps
blanes de poble. Fa un dia de poble, un dia
per a viure en un poble en una casa en
marea confortable però amb una de fol; un
dia per a menjar comen de dlat un plat
de patates o unogates passades per la past.
ha i acompanyades d' un litre, un tall
de cotifera a la casa, un tuc de formatge
o uns avellans torrades. Un dia per a anar
al cafè del poble, ben abrigat amb un ta-
patopung, i beure un vas de cafè dolent i un
copa - o dos - d' amit tan dolent com el
cafè i beure com al paper, q'ee acri
no poden anar al camp, figuran a
la manilla ~~al cafè~~ al cafè ple de
fum i de nit. Un dia per a retornar
a casa abans no es faci fol i anar i
a la vora del fol i beure una taca de
bon cafè, una copa de bon compai, i fer-
mar una cona piga ~~de~~ i llegir un
bon libre. I veu q'ee una de les dones
de la casa d'ia.

- aquesta nit tornará a pluar. H.N

Rebuda una Hètra desolada de foyes i de
fuerce. Vell, pobre, te la permana molt malalta,
a punt de morir.

Sen dol se tan thuy d'ell, car això difi-
cultava la manera d'ajudar-lo. Però si fos a Bar-
celona tampoc el podria ajudar perquè fora
tan pobre com ell.

Hi una lamentament es un la permana,
hi es puenta tot, que se'n viupui a viure
amb moratres.

De la Iluminada doctrina de Jesus se ha
nascut la sinistra Eufonia catòlica apostòli-
ca romana.

Se la puixant i salutifera Reforma de
Martí Lutèr se ha nascut el pest i sinistra
protestantisme, escola de fanatisme opressada
a una altra escola de fanatisme.

(ax ce qui distingue un homme de son cri-
tin, ce qui lui permet de se reconnaître, c'est
le parti dont il porte la marque.

~~l'histoire~~ l'histoire de ma vie et mes fantomes

Une existence est faite d'épisodes incohérents
et non d'une suite d'événements bien ordon-
nés.

l'hist. de ma vie et mes fantomes

Non se busca y no se encuentra propue
ya es otro: el que va delante, el que se
quiere otros.

Por a legia de Maria Anna:

Cierra, cierra la puerta
como a ella le gustaba...
¡que se encuentre la su mirada en cementos!
I. R. Finney

De I. R. Finney, aguent vells d'una
tan gran i tan noble bellera:

~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXX~~

Ten cuidado
cuando besas al pan.
¡que te besen la mano!

Hoy que actuar ; huir que me. de los
val más que actuar.

He dit un peu poète pour, personnelment,
era intractable:

Je ne sony yo.
Soy este que en a un lado sin po versos,
pues, a veces, voy a ver
y, a veces, otros.
Et que calla, silencio, cuando hablo.
al que perdona, dulce, cuando rido,
al que pasea por donde yo actoy,
etc.

Perdonaed arte versos.
Quitadme los cabellos de la cima,
el meter, la cadencia
y hasta la idea misma.
aventad las palabras
y si despues queda algo todavia
será la poesia.

(con Felipe.

~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXX~~

El front, cel del cel, deia al poeta de
Platon

no sería la máscara, quien con la face in-
conscientement, la moten veritable face? He sería
el ~~■~~ inconscient el creador de la máscara?

Te / me thierro:

hastie se ve
si no se deja de sí mismo.

fulas tandeau, que tingué una certa cat-
elitat quan florin el Romanticisme, avorisc
una novel·la que avui ja no llegim ni ja
i cedi la ~~novel·la~~ primera meitat del se-
cognom a la senyora Aurora Dupin per a
que se'n far un pseudonim: Gerpes Sand.

En morir l'insuperable Alfred de Vigny
- bon poeta i mal home - fulg tandeau fa u-
na frase: "Personne n'a vécu dans la fami-
liarité de M. de Vigny, par même lui".

~~explicite para~~ La una frase que
te gracia i fiada, i val més que totes les
novel·les del senyor tandeau.

a les ruyes de la nit plain Noël - Heuyer,
un dels meus estudiants, ~~truch~~ truch
a la porta de casa. L'acompanya Heu-
met altre, que acaba d'arribar. Ah, pà-
lid, amb el cabell d'una color canyosa
que fa pensar en cert retrat de la segona
meitat del segle XVIII. A primera vista tot
sembla en, ah - en referent al físic, es clar-
opac, lous. Si el rostre, però, conserva sem-
bre la seua palidura - fa l'efecte de d'he-
me que tot veu d'ell - es ull i'excelsi i
~~mirada~~ la mirada, joiosa, trista o creuant
d'indignació, dona vida al rostre.

Arce es ~~mirada~~ d'una simplicitat
i d'una cordialitat extraordinària. La seua
dona, Teresa, es tan simpàtica i cordial
com ell i te al bon gust de us fer de
"dona d'artista".

Fem cafè, treu una ampolla de Heu-
hon (ourosier), que deixem en un creïda.
Arce em diu que em porta un dibuix i
un pintor, home simpàticíssim, que
deu concebre. End estem parlant fins
a les dues de la matinada.

Deu dinor ian amb nosaltres.

Le XVIII siècle ~~truch~~ blasphème avec gai-

Le, le XIX^e siècle de blasphèmes avec trois-
teste. L'œuvre du Romantisme.
(Pour mon œuvre de demain)

La viola intima de l'homme public ~~XXXXXX~~ ha
d'estar repida pel vers de juvenal. ~~XXXX~~

Fatum est et partibus illis / quas
vires ascendit.

o signi: adesse per tot et que la topa ama-
pa hi ha un darsi.

L'homme public, pero, un Negix juvenal. Tu
te ven be non Negix et stiani.

Finar amb Manuel Arce, ha setc muller d' Julia
de Pablo, un pintor extraordinari, un home extra-
ordinari, la Montserrat i un alumne meu, Alain
Koch-Hager, simpàtic, blas, ~~hi para un xic~~
~~marra i disperser (hoit Hager) encara un cop~~
~~que es molt difícil saber per jove al (est~~
~~any)~~

Heu em dona un exemplar imprès per a
mi de la seu autòptic Poética. És un present
delicatissim; un present que vol dir sincera-
ment, veritablement amista.

Julia de Pablo és un home estrany - millor
un artista que no s'ha comportat - millor-
tipus d'artista. L'primatad, mas aciat cal,
amb un cortia vermell com una porta de
sol, a la matata - per a fer un viatge a
França de vint o tan obig - hi ha posat
dues cotes planes de vi de la Rioja: una de
cinc litres i una altra de deu, mig pareil,
un enfilat de xarxes i d'obge crebates.

Ham dinar al "Plat d'Estiu" i ~~se~~ he coincida

En fa una certa prava pensat que a
l'Espanya de Franco - que fope Guilleu no -
mena Perey, el terrible Perey - pes escripto,
deuen poder coincida ~~se~~ a un dinar de
~~se~~ hi quatre ^{a cinc} panes per cap.
~~se~~ En tractam d'un dinar intim, sense ceri-

monia - a la mit hi hauria un topar oficial a
"Maxim's", car he fet que l'Universitat rebés,
oficialment el postu "un dinar d'amicos."

Topar a Maxim's. Secors d'opereta. Ambient oficial,
protectors que, notament, Juli de Pablo, el pintor
muntanyès, tencora, amb Manuel Arce, la seva esposa
i Juli de Pablo sus amicim a taula el professor
amèlic Mas, el professor Lavand, degà de la Facul-
tat, el professor Llorenç, rector de la Universitat. I de
senyor Comenge, que també portany a l'entremeta-
ment, amb el seu marit, que no notament sus hi
portany però que e un pintor pens vulgar; mon-
sieur Castet, que també es professor ~~de~~ ~~de~~ ~~de~~
~~XXXXXX~~ i madame Castet, mestressa d'escola; dos
estudiants, un d'ells, Picard, casat - malaurada-
ment - i l'altre, Alain Noël Maye, fill del tra-
ductor ~~de~~ panis de Manuel Arce, boter; la seva
esposa i jo. I Manuel, tan simpatic com Mas.

El topar, com tot el d'apunt caracter, ha so-
menat, recament. Tot feisem cara de circumstancis,
semblam talment que, sus hoc de per a topar, sus
hap vestim recunt per a uns exercicis espirituals.

El maître d'hotel amara i venia, entremet i
sever, presentant nos el plat talment com si sus
presenter el Missal. Notament, hi habim pelis
de Pablo, apunt uniyò extraordinari. Juli de
Pablo, que sus auter el francès, s'aborria. Juli
de Pablo sus mirava amb ull de blasfemio. Juli
de Pablo, de sobte, s'ha decidit i m'ha preguntat
on era el guarda-rob. L'he fet acompanyar
per un cambor. ~~Però~~ Juli de Pablo ha tornat
amb una ola de botel de vi de Rioja. El francès, ex-
cepte monsieur Mas, tan intel·ligent, tant fi, l'he
mirat estranyat; sus i la seva muller amb una
visible inquietut; el maître d'hotel, paissi indisput;
jo, molt divertit.

Juli de Pablo ha dit, enterrant la boca per
a per tot la veigim be:

- toujours: vins de Ligano.

I ho hegut. Una riada general ha esclatat
soludant la pensada de l'extrafàlari personal pe.

¿ després heu llegut tot. L'atmósfera s'ha clarifi-
cat i el paper oficial s'ha convertit en un paper
d'amics.

(Amic de la Facultat, Telara, l'exposa d'Arce, m'
ha dit que no calia fer massa casat de les excen-
tricitats del pintor; m'ha dit que era un gran
pintor i un home de gran bondat; que tenia la
mentel·la bona i que, per pietat, no s'havia vol-
gut dir el mateix nom. (Durant l'absència d'ell ^{en} te-
nien una una parent i al vespre la veia cada dia)

Als jardins de la Facultat Julio de Pablo i jo ja erem
grans amics i nos tutejaven. Era jo qui, sense que
hi hagués tingut part et vi, hi havia proposat al
tuteig, i que generalment tan en desplaer.

La sala de la Facultat era plena de pom a pom.
Tot el meu estudiants hi eren. Hi havia també al-
guns refugiats. Però, Martinorament. Al refugiats es pa-
renyol, el interès més la partida de belote i o el pit
de ~~la~~ B. B. Pilpe per ell. Altament es topic
que no tot el refugiats, espanyols hagin d'esser in-
tel·ligents.

Reunions nos i jo hem fet la presentació de
Mamuel Arce. Amic d'el ^{nos} can un discurs ~~per~~ ple de
partidaria i de bondat. Jo en un discurs que m'
ha dit una estudiants - semblava una flama;
un discurs les paraules del punt cremaven; el
discurs que un espanyol exiliat ofensa a un al-
tre espanyol també exiliat: exiliat a l'interior d'el
país.

En fi, tot el estudiants, dempeus, aplau-
diren persistentment. Julio de Pablo, en un rampell
no pens distingit però admirable cridar: ¡Bravo! m'
¡Bravo un trió! Mamuel Arce, molt amable, i
abraçar. En tot de la sala d'una Facultat
de Letres semblava la d'un club revolucionari. Mil-
la.

Arce, després, parlava de la seva poesia espa-
nyola. En parlava amb lucidesa de bon crític, de
crític que fa de la crítica creació i no sapayada
a continuació llegia les seves poesies. Tots molt sus-
dada, però aturada, cal·lida, vívida, profun-
dament humana, que no te la poesia

dis!
Els meus estudiants estan tan aborrits com
jo del pobre senyor Moratin.

~~XXXXXXXXXX~~
V'apropen les vacances
XXXXXXXXXX de Pampuna Florida. Molts dels meus es-
tudiants les passaran a Sevilla. Jo aniré a Pa-
ris.

Totes referents a Camy, en la historia de la meua
vida i de meus fantasmes:

L'enveja per manca de facultats creatives,
per saber-se incapaç de crear. Enveja mística i
dolorosa de voler ser algun gran home ^{vingu} ~~no~~
XX. L'enveja com una malaltia, com una ta-
ra fisiològica. L'amistat de Phip li feu molt mal
car al convertir en un personatge terrible de novel-
la de Phip. Més que vanitat envia, malparat
que en el rol "sex alpie" - que fas, a fi de
complet, voler ser com molts d'altres i no com
un mateix - hi entra sempre la vanitat. Destruir-
te per no saber, per no poder fer-te. Amb la
malta no es pot parlar res de solid.

Depois que ~~he~~ un mico de vint-i-un
anys, nomenat Barton Kay Kirkham, constan-
nat a mort per homicidi, v'ha passat l'últi-
ma nit de vida que li quedava - a la
pres d'Utah, al Hotel White - durant les
tonates de Beethoven. ~~Perquè~~ ~~Beethoven~~, ~~Beethoven~~
Perquè precisament Beethoven i no un
altre músic? Per a cercar un darrer confort,
una suprema força!

A l'hora de l'altre Barton Kay Kirkham no
ria penjat.

Jo, que no perdono a Mac Carthy, a Taffy,
a Spethmann, li hauria perdonat!

Sinen que retorlar es envellir. Qui sap!
Tot vegada es ser jove una ^{altra} vegada..

Aquest germans focs, que la gent re-
corda una tota vegada a l'any, prou al
famós Premi - no sempre donat amb encert

ni mots meurs - qu'on parait de rapostres! La-
partir d'un i l'altre; d'un i l'altre carapat
d'opne i de penyetes. (al Hebie et que l'ot-
mond opinam d'Edward Madet.

Recordar aquestes nobles paraules de Vicens:
Un país no morit pas paxce pu' il decrient pau-
vre et nu. Une nation, c'est d'abord une àme.
Pour faire mourir une nation ou un homme,
il faut lui arracher l'àme.

J'aquestes, de Kant: basta sempre la humani-
tat, en la terra parrena com en la d'altre, com
una finalitat i mai com un mitjà.

L'Hebie L'Hebie Hebie.

L'exili me ha ensenyat a respectar-me, a Han-
cer l'Hebie de mi tot sentiment baix.

Pascal, que tan astutis, diu: "Tous nos mal-
heurs viennent de ce que nous ne ser pas pas
nous tenir tranquille dans une chambre".

En un home Hebie com Pascal, a partitnat
com Pascal, aquestes paraules - que semblen
ferit de la prudencia d'un senyor d'Esteve
qualquer, d'un senyor Esteve hancis - tot un
Hebie.

L'Hebie l'Hebie en una vella edició que
en l'opne Franquette Trentin.

Per la fixa literaria de Catalunya: Borr, debia
tenir iras terrible de l'Hebie.

Hay que mureur lo que l'Hebie.

(darrificant retall de premsa i Metes uteris
un et exemplar del "Diari oficial de la Generali-
tat de Catalunya" amb data de juny de 1956.
Generalitat de Catalunya i juny de 1956? Pu-
nes p'ans de perdre el temps! 9. siner p'ans

de fer el paperant!

~~El~~ ~~XXXXXX~~ ~~XX~~ En ella la maternitat fou com
un plan esplendor.
(Recordant a la mare en el any de pobresa)

Juan Ramón Jiménez treballava cada dia en
les obres inédites, corripint sempre, mai no deixava
de corregir.

La dona bona manera. Un bon exemple a
seguir.

El anys passats a la càtedra em fan pen-
sar que, molt d'història, una tesi tot es una
hipòtesi.

Per al Hiere que voldria destilar a "Black",
el meu pro, abandonat a Caldes de Montrovi el
gener del 1939:

Amirats al cel, pobre Black; un cel que hi
havia d'haver per als pobres com tu. Si n'hi ha
un - segons diuen - per als homes, i per què
no n'hi ha d'haver un altre per als pobres,
que sou, més d'una vegada; millors que els
homes? H.N.

Apetitós modest en la vejez. ¡ Què cabami-
dad! ¡, veu tols, ¡ què ridiclez!

La sinceritat que popus vegades es del tot sin-
cera ni en l'escriptor ni en el que no veu es-
criptor. En aquest, però, l'insinceritat - que
sempre tendeix a un ocult interès - es imperdo-
nable. En l'escriptor l'insinceritat pot unica-
ment perdonar-se quan naixi del desig
d'embellir.

Ho he popus acabar de llegir el Journal
de Paul Léautaud, en el qual la sinceritat
es de la màxima regla. El Hiere, la lectura
del qual es veu abocat-se a una latrina,
m'ha caigut de les mans.

que deixi ~~el~~ momentàniament Tierra sin Primavera i es posi a traduir el prodi. Zamacois ho mereix més que jo. I ho necessita més que jo.

Roger Hoël-Mayer m'escriv. Malgrat el seu enyorament per la novel·la espanyola d'ara, el titre de Zamacois li ha semblat molt bé i està disposat a traduir-lo.

Ho dit, per a portar-li un xic de claror, a Zamacois. I demans a Hoël-Mayer l'escrivaré ~~el~~ per a enviar-me'l a París i poder parlar-ne als editors.

Quan al bon temps v'incilia amb l'arribada de la primavera - i oblidant que ja fa vint-i-un anys ve, com es personages d'el meu llibre, un home sense primavera - decideix el viatge a París. Tres dies de tren, que amb un llibre pot ser de pressa. I en primera, perquè les ~~llibres~~ ~~llibres~~ segones - han suprimit les tercers - eren plenes. Fem el viatge tot al departament - mitja - perquè les primeres van pair-rebé bruides.

A Amsterdam ens esperaven uns amics referriats: el Garcia i el Hadat. Els habim escrit preguntant-los que ens capressin un hotel no massa car però el Hadat disposau:

- Vindrà a casa nostra.

I el Garcia s'apropia en:

- I també vindrà a casa. Tens dies a casa nostra i uns altres a la nostra. Ens es repartirem com bons permans.

L'ofertament es fet amb tanta cordialitat que no pot refusar-ne.

Entrem al Metro, - i tan poc que sembla! - i baixem al boulevard saint Germain, a la cantonada de la rue du Four, on viu el Hadat. El carrí, el xic, ja em va bé: he passat de la rue Palatine, a saint Julienne, on viu Fernand Lotot, el meu editor que ja tres anys em fa passar amb cariny; i de la rue antique

Subois, on viu (arreu, i, per la rue de Reaux, del
boulevard Beaumarchais, on just cabot de la Hierria,
i de la rue Varin ou rue Francis Jourdain.

Topiem amb el Nadal i el Socia en una cam-
breta petita com una capsa de Huskins - al Nadal
fan de porters - i l'endemà en l'hor d'hora: una
senyor que viu a la mateixa ^{capa} al cinquè pis,
em ha cedit una cambra. Ben moblada, molt
comfortable però jo, que ~~no~~ em sentia arreu al
llit, no he pogut dormir.

A les nou ~~de~~ era al número 1 de la rue Pala-
tine, chez M. Fernand Volot, el patró de "Les
Nouvelles Editions Latines". M. Volot, ~~que~~ ~~no~~ ~~és~~
una home mig aviat vell que jove, amb el cabell
mig aviat blanc que gris, molt cordial, molt
tourmentat.

El senyor Volot, que m'ha rebut molt bé, m'
ha dit:

- Ja sé que cortè es un gran escripte espanyol.

(Espanyol perquè, per al francès, un escripte cati-
là es un escripte ~~de~~ del Roussillon. Quan
a l'aparador "gran escripte espanyol", per-
què tripar tan ^{dopo} l'editar el llibre?)
jo he fet, amb humilitat de videta:

- Home, no tan!

- Mais oui, mais oui. Je le fais.

Li he salia, doncs, no hi havia res a fer i calia
acceptar la grandesa amb tota la resignació
possible.

El senyor Volot ha tret el manuscrit meca-
nografiat de Nouvelle Découverte de l'Andorre i,
deixant-lo flament la tanta ho dit:

- Be l'hauriem de publicar.

- És el millor que pot ser.

- Cortè creu que es vendrà?

- Segur.

- Perquè?

- Perquè, com ho dit cortè, tot un gran es-
cripte espanyol i perquè, ignora per quins
motius, el francès senten una gran afició
envers l'Andorra; perquè estan ataca del
que podríem nomenar andorranisme.

vell i pobre, em convenen més que les dones.

Quan m' aixecava per a anar-me'n, el senyor Sorlot em prepa:

- Espera un moment, tot? Vaig a buscar a l'impresora.

Forma un ~~num~~ número al telèfon i espera.

- Sorlot - Oh! he passat un moment - de la "Nouvelle Edition Latine"... hi... heu hi enviare un libre, Nouvelle découverte de l'autorre... Em convé que el pipi de seguita i que desseguida m'envii les probes... hi... tinc l'autre aquí, que les corregeixi molt bé.

Pensa l'auricular i em diu:

- Ja ho veu. Publicarem el libre.
- aquest i el altre - diem ~~dos~~ vint - car vint m'ha estat simpàtic i et crell protegiré.

El senyor Sorlot, també veu, fa:

- acceptada la protecció i publicarem tant libre com vulgui... si aquest es veu.
- Es vendrà, després a la premsa. Quan arribi a casa ~~me~~ i hi enviare quinze més.

Quan surto al carrer veu les oues del matí. Fa tot però arri si haqúes estat un bot també "hauria fet". Per tot plaça de Saint Sulpice passa ~~tot~~ per la rue Bonaparte. En una "boutique" veig l'edició crítica que de la théorie de Cassanova feu "la fi-rene", tantes. Presenta el preu. 45,00 francs. La compro. Ten dia a un dia. Parlo amb l'auet de la "boutique", un moaxieu capot molt culte i simpàtic. Em saber que ve un república espanyol que l'atí-li ha convertit en professor em rebia a cinc mil francs.

al telèfon Saint Germain veig un resultat de vells de seda. Tants a preguntar si el poder fer a mida per la meua dona i em diuen que si però que es un model. ~~Est~~

O sigui: que s'hi cal que el altre. 30.000 francs.
~~tant se val. Un dia es~~
un dia.

I m'assec a la terrassa d'un bar, el "Santon",
vera l'estatua del pue, malgrat tot el seu
defectes - entre ^{elles} el d'esser, en tot sentit, massa
humà - fou un gran defensor de la República, tan
com Robespierre. Si Santon no hagués estat
guillotinat tal vegada tampoc ho hauria es-
tat Robespierre.

assegut a la terrassa del bar, breument un Pa-
rius, que s'ha mitja vedada quan no fa fred,
contemplant, a l'altra banda del carrer, la
gran portalada de la Cour du Commerce, on
Santon vivia amb la seva muller fabrica.

El meu em diu que el bar el representa
un revolucionari espanyol: "El campesino". La
hora m'és del tot indiferent. "El campesino"
no em feia cap gracia a l'panya, quan es
deia comunista, ni m'hi fa ara, ~~anti~~ anti-
comunista, a París.

El meu afeix que un altre revolu-
cionari espanyol ha escrit una novel·la, ~~el~~ l'heu-
me de rang bre "El campesino": El revolu-
cionari espanyol, falangista i de la Dicción
ajut, s'una pobre diable woman (oni Luis
de Villalonga).

Pens que ni d'un ni d'altre, ni d'el fa-
langista ni d'el comunista valen la pena
y de hom se s'prenen religiosament. Que va-
pin a fer pesquetes d'un i d'altre.
El "París" es molt més important.

Vaig a casa de Caron, pensant que,
com es l'hora de dinar, el trobare a casa.
Però no hi es. hi hi va gela, la muller i
paremna de Feukelich, ni pabel, la filla.
Aquest dia no dincen a casa, sen dia
la serventa.

~~Caron~~ Com Caron m'havia escrit que gela
estava malalta pregunto:

- així, doncs, la senyora ja està bona!

- Ho, senyor, m: segueix malalta, però no fa feble.
Escriu una tarjeta a Casson amb la meua adreça
a Paris.

— Sen praventan un socorredor català, mossen
Tarrés. Molt culte. Molt catalanista. Molt xerraire.
Mansa xerraire. Tant, que al cap d'una estona de
parlar ja m'ha acotit.

La pent xerraire sempre m'ha desplaçat, ara em
desplaça més que mai.

Mossen Tarrés, en acomiadant-se, em diu que
m'ha de veure, que heu de parlar d'afers molt
important, i que demà m'espera a les tres de
la tarda. ~~És una incorrecció però no puc pas~~
anar-hi.

~~Ho ha vingut a Paris per a parlar amb nos.~~
~~Ho Tarrés!~~

— Ho dic a ningú que me'n han premiat el
llibre d'Andorra als Jocs Florals, que aquest any es
celebraran a Paris.

— Sen la veronya. Nos que això dels Jocs Flo-
rales es cosa de joves.

— Les tres de la tarda. M'espera mossen Tar-
rés per jo me'n vaig a la llibreria que just
cau a al 125 del Boulevard Montparnasse. En
deturo a signar el l'escaparat i veig una
magnífica edició de 1878 d'un anales del toro,
que m'interessa.

Cabot, que me'n ha vist, veu a rebre'm. Ho d'
havia vist des de ~~la finestra~~ feia tres o quatre anys
a Perpinyà. Després de les abraçades de costum,
de les quals participa la meua muller, ~~hi ha~~ i
puar ella se'n ha entrat al fons de la botiga
a calcular la de Cabot, li dic a aquest, re-
nyalant el llibre:

— Ho per mi.

— Sí, home

Després, ~~ho~~ ho pens miller i agraïts:

— Quant val?

— Vint mil francs.

En sembla cae i decidit s'.

- Es per tu.

(Calot rin.)

- Ho t'espantis, home, que a tu us at costarà tant diners.

Heu al llibre de l'escaparata i anem al fons de la cotipa, molt gran i en la qual a més de llibre hi ha vitres, porcel·lana, eines de molt bon gust, a reunir-ns amb les dones. La cotipa, tan fonda i plena d'obres antigues - antics d'imitació - sembla la cosa d'una benixxa. I Calot i Rosita dos breixos. Ho; ~~du~~ benixos, no, car el mot fa pena de peixotí: dos benixos. Petitoris, ~~amb~~ amb ulleres, molt simpàtic.

La meua senyalla compra un vidre mallorquí amb decoració i tres o quatre petites palmes; és una mica de drap per a la filla malalta de mar. Hoay.

Calot heu ~~una~~ una ampolla de manzanilla i uns copes per a brindar-la. Partim d'amic i coneguts. En direm per Joan Cortés es a París i que em porta - pensant passar per Poitiers - un exemplar de Palada de les set germanes, fant ~~una~~ ~~una~~ molt delicat, que apreix. Calot us hi dirà que ens hem vist i demà tornarem junts.

Parlat amb Cassin, ~~que~~ que farà el préstec i té encara directament a tot. Les condicions a tornar demà però ho apreiem per demà passar car demà tinc compromís.

Les cinc de la tarda, passejant amb la meua senyalla per la meua de R. Lluç. Passejar es la millor manera d'anar a. El dia que hom pugui anar al teatre passejant veu un gran dia.

En tornar al cantonada del Creu-vaix, capons de l'estació, ens detura un fotògraf ambulat.

Montsenat no vol deixar-se retratar

perquè te la marria de que sempre pucosta ma-
lament. És li explico que tan hi ha pucosta ma-
lament com ve, i que t'important es que el fo-
toprof pucanyi uns francs per a poder mejar.

És li dic al fotoprof:

- Alty-g, mon ami. Mais faites attention car
je suis un Grand d'Espagne.

- Et le photoprof, del rostre del qual ha desapa-
regut el somriure, m'explicada amb recal. i,
en cartella - resulta que es madrieny - en
pregunta:

- ¿Entonces, es usted español?

- Como usted.

- No, como yo, no: yo soy refugiado político.

- ¿Yo también.

- El rostre del bon home torna a estar, com
abans, somrient. Heig somrient que abans cal
ava l'il·lumina la cordialitat.

a la libreria de Cabot, al carrer al-tarf. És,
arribat al fons, d'espuma al carrer i ama-
pat pel repartidor del rillo on m'he arribat.
Heu terrats mirant coses: dibuix, librets, a la
estipa.

És arribat Joan Cortés, amb un amic seu,
nomenat Reguant, i tres senyors. (Abt es fa en-
trar fins on ve. És que he vist la seva veneta forta
- aquella veneta forta que esverava al torero,
del Bar del Centre i al cambraer del Lyon d'
or - he agafat un llibre i m'ho posat a llegir.

Cortés saluda:

- Henriette ...

Però en conèixer-me es posa a riure, a
abraçar-me. Aquell llaurador de Barcelo-
na, aquell que feia de civil i de tamen-
folista després de haver fet de bohemí, estava
content com un infant i, encara que
com un home, - car el que ho fou veri-
tablement també s'encionava - el veig
hi esquitjaven.

És després de presentar-me al que t'abreu-

panyen: la sen Reyna, el Reyna Regnant, la re-
yna i la filla del Reyna Regnant, ens posiem a
parlar de la Barcelona d'ahir, des avies d'a-
hir.

Fins que arribà l'hora de preparar i ens
n'anem a sopar.

Vopim en un restaurant del Boulevard Honpa-
nark, que jo desconeixia. Ten restaurant chic i
car: ~~el nom i el preu~~ bon nom i el sopar
costarà trenta mil francs. En un restaurant que
té la característica de que en el seu meniu mai
no hi figura el peix, cap mena de peix. Tot
es plat - a tot o vint cent francs - son a base
de carn, la viande tan estimada dels francesos,
que tot patien en sol fetge, prou a la col-labo-
ració de la viande, el beure i el pinard.

Mentre sopim, Regnant em conta ~~una~~ fet i ditg
d'allà baix, de la Barcelona on totes les persones
decent, vivien com exiliades. Dites que tenen una
plata ferda d'esperpanta; fet d'una beldi-
da repugnant.

Tot hom està descontent de Franc i el
seu repim sinistre i messi. Però no hi ha ningú,
cap del que foren tan valent amb quatre veu-
gars ni artífic, que dolent, que escalfi una
bomba contra el cap de Franc.

~~Una possible adquisició de Terra
amb la tirania fran-
cèsica amb un moment públic
castellà que an francès.~~

Vopar a casa de Carre, q' al carrer d'
Antoine Dubois, que em diu que conecia de
pis i se'n va a viure al carrer del Carste-
nal Lemoine. I em diu la malaltia de l'fda,
la sen suelta. Una malaltia de la qual
mai no havia sentit parlar i que no se
quin nom ten tenir en terminologia

médica: i s'ha puèdat sense salivar.

La filla, Isabel, que havia conegut infant, està feta una dona. Molt bonica i molt intel·ligent, segur com que, pot que veig, poten anar juntes en una dona.

Una llarga i agradable sobretaula. (Conte moltes coses, les meves estrofoleries que recorda, i m'afors per a pue fela oblidat per uns instant al mial que tan la fa tofuir. Ido ier i Caston em mira amb apraiment. (En anal-ros-en, ja alta la nit, em diu:

- Gracis, i hui. Amb la teu gran alegria i la teu gran content per veje ~~huy~~ hui de les tembes.

Vaig a visitar Carlos Morla Lyuch, t' ^{autor} ~~amig~~ d'En Espanya em Federico Garcia Lorca, t'amic que no coneec.

Em diuen que no es a la casa pero pue el trobari "au grand corona", un cafe de la Place d'Alma.

Hi vaig. Preupants per all i un mico em sembla un recull ja vell, molt ~~bon~~ distingit, que esta escrit. Em deturo, tomicent, devant la taula. aixeca el cap i em mira un moment, estanyat. Reacciona, pero, i fa:

- Hi me diras mas: tu eres Luis.

Hi em abraçem. Hi axec i demando un period. Em pregunta, amb cara de prenes apres.

- i Ppue tomar estas propuecias?

- Ppue algunas ves las propuecias son cosa brava.

Partim: de Federico, t' Espanya, de Hiber, des sens treball a t' furesco, de mi, que no t' he engranyat i ve, fiticament, tal com all m'imaginava.

Quedem que t' avisi el dia que volguis dinar amb all.

Y adios:

- En casa, i sabes? y sin cumplidos.

En Floras. anfiteatre de la Coloma. Molt

public, la majoria compost de catalans. Li tot
compressin d'hibe catalans!

Veig molts amics ~~XXXXXX~~, ~~XXXXXX~~
- entre altres / des Maximin, refugiat a Paris;
Francisc Rosseti, refugiat a Montaló - alguns
conegut: Julia Gual, que ~~me va donant~~; Tar-
tis i Maria; ~~XXXXXX~~ / des
Maria Corredor, ~~XXXXXX~~
que ~~é~~ home més aviat despreadable; altres,
intocant que, vivint a Barcelona, em dema-
nan un autògraf, talment com si jo fos un
personatge. / altres amics: Ventura Gassot,
Amador Carrion, Melit Font, Ramon Xuriguera.

~~XXXXXX~~ No volia
anar a recollir el premi car em sembla que
ja he marxat panoplia per a aquesta mena
de fies, per en dir el secretari al meu nom,
Gassot, Font, Xuriguera, Cabot, d'ex-diputat
Rous em teny al veu i no m'ha tocat més
renem que pujar a fer la mona.

El més interessant dels fies Floras ha es-
tat el discurs d'André Chautou. Sincers
magnífic, arrastat, que no semblava el d'
un acadèmic.

En finalitzar l'acte he abraçat André
Chautou amb una gran tendresa.

I est en dia:

- Porteu suspensives - cos i, per tan, ten fies
malprat de cabells blancs. Que fies tou, es-
tímat (apèlita)!

~~XXXXXX~~ Melit Font em pregunta si aniré
al sopar del fies Floras.

Li dic que no, que ja en tinc ben de
fies Floras i que preferisc anar-me'n a
sopar a casa d'uns amics meus altres.

Fin Font, diu:

- Que saltarpe et!
- Que deu m'ha conserci.

Compit les primery notes de Nouvelle
decouverte de d'Andore.

El que heu dit no és un bon autògraf i per gaudir-hi en la vida.

He fet la coneixença d'un docteur molt interes-
sant. L'he trobat al ~~boulevard~~ boulevard saint Germain,
assegut al peu del monument a Diderot. Era des
prés de la tarda i al at bon home, sense fer pens
de calat de la gent que passava, i mirava
a no at mirar, topar tranquil·lament. al
gent, clamant d'un diari - "Ne ha de ser
vir ~~per~~ per alguna cosa útil, la premsa!", m'
ha dit - tenia el po, un títol de formatge, un
xic de ~~charcuterie~~ charcuterie. a torn, l'ampolla del
"pinard".

Em feia vergonya parlar-li sempre. Tenia por
que la gent que passava em preguntés per un
polític ~~volemament~~ de papers, ter "piece d'iden-
tité" del vagabond. He preferit excusar-me at seu
costat.

M'ha contat coses de la seva vida, molt gracioses.
Escriu d'una pràctica trista, v'enten. Era ad-
vertit i, cansat del jutge i del client, ~~però~~ - ho
trobar interessant i dignes d'ajut al ~~però~~ ~~però~~
client que no podia pagar - ho entepà tot
a rodar.

- ara, vivint com visc, - em digni - tinc la con-
sciència tranquil·la car se' que no faig mal
a ningú.

A casa de Jean Caston, ~~través~~ a la seva
casa, on tot està tan en orde que sembla que
ja fa anys que hi visquin - però ja se' què
lin. acaba d'arribar del ~~Estats Units~~ via
Londres.

Amb quin fastig, amb quin menyspreu par-
la de l'Europa de Franco!

Fastig i menyspreu no d'home polític, del
que fa de polític com altre fa de poeta o
de futbol, però més moltament. Fastig i menys-
preu d'home públic, de persona delectat.

Em agracia per la manera com he aplicat
la poesia de Cantillo a la Facultat de Poitiers.

- ja sap si ho ha fet bé?

- de que ho ha fet molt bé. Es agranyo com

osti tot ho fan bé.

En tirém tres o quatre florates més, experts de civilitat que sempre es preferible a l'incivilitat experts de tirar puigses, i hi pregunto:

- ¿ Mademagnum?

- Aci us an tinc cap exemplar, però n'hi envia-
re' un des de Roma.

He anat a veure al pisot de Joan Garcia a
La Villetta, que ja us es La Villetta que jo he
conegut l'any 13.

Heu un ha estat, per a la gent massa as-
tanyada, un lloc tranquil: alguns perquè hi
havia, com a Mèrida i Montant, el apachey... que
jo mai us havia pogut veure; ara perquè hi
ha el alperins, que sempre veig entloc. (Tal
vegado p'uan surts el amapueu)

Moltes mit hi ha hets, cit, corre dires. Un es
alperins, que s' veu que, com les olives, tot
surtan de mit.

al pisot de Garcia, tota tental, v'hi està
be i Garcia, la seu muller i la seva filla tan
pau molt com cal.

He anat amb Manuel Humbert a veure a
Caston al Museu d'art Modern. Caston em
dix que farà la presentació d'Humbert quan
apunt inauguri l'exposició.

For he parlat a tot de la usat-la
de Zamacois el asedió de Madrid. Li he
dit que es tractava d'una gran usat-la
~~la la usat-la de Madrid. Li he dit que es tractava d'una gran usat-la~~
~~la la usat-la de Madrid. Li he dit que es tractava d'una gran usat-la~~
restar per un igual al d'altre mitja
i al molt exigent. Quant al títol us
m'he costat pens de convencer l'editor
de que, comercialment, era un gran títol

Que nous importe que'il fasse clair ou noir
au dehors? Si la nuit se prolonge aujourd'hui,
c'est que demain la vera courtes si la

lumière prétend s'attarder, nous tirerons les rideaux,
et si l'art d'obscurité qui menale de s'extérioriser,
nous allumerons les lampes, celles du souvenir, et
celles de l'espérance"

(Pour l'Histoire de ma vie. Et pour la préface
de l'ouvrage par J. M. Capdevila de Caracas)

De Montmartre, à la place du Texte de l'art et
de mon vieux ami Maurice. "en docteur", o signi: un
vagabond. et un atavisme.

Le Fils de "la Joue", la Catharina que
Toulouse Lautrec ha immortalisat, no te pare
compt. Hi ha qui diu que es fill del rei
Richard III d'Anglaterra.

Ell, però, Maurice, afirma:

- Jo no he tingut pare.

- Pare compt, me dir.

- Hi compt ni per conèixer. ~~Ja~~ això es te
cap importància. És que te importància es tenir
mare. et jo n'he tingut.

Maurice et ja molt vell i artà fet una de les
es.

Hi ha abraçat, m'ha agafat apropant
molt et seu iartre et meu. et m'ha explicat:

- Ho faig per veure't bé, per recordar-te bé. (et
hi tingut a veure ja no et veure: m'artia tr-
nant ego.

Depois d'une déclaration de John Osborne, jure
autre dramatique aux plus gens impar: "j'ai
le sentiment, quand j'écris, de faire quelque
chose. Peut-être cette action n'a-t-elle pas
grande valeur. Beaucoup de gens n'aiment
pas mon œuvre. Mais j'ai au moins le sen-
timent de faire ce que je peux. Je refuse en tout
cas de me opposer à ce vicieux d'usage de l'intel-
ligence qui se remuement pour critiquer la
légitimité des enfants artistiques des autres, et
les qui elles auraient surtout besoin d'un coup
de pied dans le derrière... Je dois dire, qu'en
matière de théâtre, je ne me fie qu'à un seul
instinct, le mien... j'ai trouvé les français

d'un contact assez difficile. C'est une impression
assez superficielle, mais il m'ont paru d'un ma-
térialisme décourageant et d'une extrême into-
lérance. Par exemple, je parle mal le français et
ils refusent de comprendre ce que je dis, même
quand je vois très bien qu'ils m'ont compris mal-
gré mon accent.

Comença a ser calor. Massa calor. Ho pue, encara,
anar-me'n de París. Las fiestas del Hibern!

Finax a casa de Carló Herola, amb Montse-
rat i Manuel Humbert, que ~~se~~ está entrant
del senyor ~~del~~ d'apunt amic meu xitè, di-
plomàtic i escriptor. L'exposo de Herola, que
ho coneixia, es ~~tot~~ molt senyora i d'una gran
simpatia.

El Finax havia dit "sense compliment",
però en rebreix un criat amb guants blancs.

Herola i la senyora exposa venen aigua, Hum-
bert ven mi aigua pura i, ~~la~~ Montserrat no
ben res.

Herola, però, que sap que l'aigua és l'ac-
cepto en us extern, en la setim ~~de~~ (habis,
Pommarol, ~~de~~ Herol i, amb el café, un "Prince
de Polignac" molt recomanable.

Humbert em diu, amb amable i melancò-
lica anveja:

- Hebreu com un jove!

¡ Herola:

- ~~Ho~~ (hies ja te cabells blancs, com nosaltres,
Però es més jove que tot nosaltres. Ho enve-
lirà mai.

Is, distinnudament, tow festa.

~~París~~ ~~me'n~~ ~~través~~ ~~d'
de París - la calor me'n tren - sense haver
pogut Finax amb Octave Nadal ni amb Se-
nill thirman.~~

He pogut tornar, però, a casa de Mal-
mon, uns refugiats del més dignes que coneix.

Soups Maximou & un obrae de Terrassa, un simple
obrae. / sap tenir i llegir Mithrae bras i comprar
i escoltar bona musica: Beethoven, Bach, Schu-
bert, Schumann, Hegart. / sap escriure coses per vulgars.
Com es reconfortant el contrast entre Josep Ma-
ximou, tan intel·ligent, tan digno, i altre refugiats
de pell i anima preixudes!

Retorn a Pritiers, Faig el viatge en companyia de
Maria Casares i Jean Vilar, que venen a donar
una representació al teatre Municipal. Em convi-
den a anar-hi, amb diners que m'aprecien.

Representen, però, una obra de Marivaux, que és
un autor que no m'agrada. Altament tinc
feina a casa: preparar les matetes.

Dot dies a Pritiers i altra vegada al teu,
cami de Perpinyà. Sortim al matí i arri-
vem al vespre. Com puc el menjar del din-
ning-car m'agrada tan poc com les comèdies
de Marivaux m'agrada i dolentes - em portem el
dinar: un pollastre rostit, una ampolla de
vin, etc., una fruita i cafè.

Viatgem en primera per a estar amb més com-
oditat i no tenir tanta calor. La comoditat es re-
lativa. La calor, insuportable.

Arriuem a Perpinyà, on parlatem el
meu de juridic car no ho tenim casa a Prades
ni a Canet Plage. A l'estació ens esperen Josep
Pilo i la seva esposa Elisabeth, que no coneix
la personalment, ~~però~~ ~~amb~~ ~~una~~ ~~gran~~ ~~cordi-~~
gosa i dona d'una extraordinària simplicitat.
~~El~~ ~~meu~~ ~~com~~ ~~pany~~ ~~en~~ ~~la~~ ~~casa~~ ~~d'~~ ~~una~~
~~madame~~ ~~Peretti~~, que em ho ha pagat
~~per~~ ~~30.000~~ ~~francs~~
una cambra amb des a l'una.

Madame Peretti es una dona encara jove, però
que, sobretot, vol semblar-hi; m'agrada Mithrae
que me l'omica però poc, naturalment, vol semblar
bonica; molt empolainada - collets, bracetets,
anells, aracades de limetaria - i vertint coses
de massa colorines, massa champany, d'un

gran deplorable, aprofit molt maqueixada i molt ma-
lament.

Montserrat comenta:

- Quina dona més estranya! Té ulls de Cojo.

Pico diu:

- Hi ha una mica.

~~Hi ha una mica~~ Sorpres ella amb ella que està
malalta i que li agafen atacs però que
no en faim casal car no tenen importància.
El marit, ~~entrepreneur~~ entrepreneur, treballa a Cou-
des. Ella, però, a Lourdes i hi arriba i se'n
ha vingut a Perpinyà que, indubtablement
es un divertit que Lourdes. Madame Vercelli, ~~però~~
i deu ser una històrica declarada i, per totes,
tan benicita com històrica. Ho té un instant de
repòs i tot la canca i l'abornix. ~~Però~~ a casa
gairebé no menja res. Ho veig dos dies topa al
restaurant i retorna a la matinalada. L'entèn-
cia amb ella que ho ha anat al Casino de
Casas Plaja i que s'ha divertit tan tant
cantar a Gilbert Beaudet, a Luis Moliens, a
quatre oltres artistes per l'artit.

atthament, malgrat la histèria i la psia
sotta, no resultaria antipàtica. A més, el
pis es net i confortable i te l'any.

La nit de l'arribada a Perpinyà heu
topat amb el Pico, al jardinet de casa seva i
heu estat parlant fins ben alta la nit. Després,
canca del viatge, ens ens anem a dormir. (ota
que no ens ha resultat massa fàcil car al
Boulevard Aristide Briand et hanjit d'autor
i motor d'ulla tota la nit.

El Pico han de treballar molt per a poder
viure com pertorg i, passant-se, però, de
tot luxe. Ella està de directora en un hotel,
al "Royal Roussillon", on veig una ~~gran~~
~~gran~~ pintures de Pico. Ell té una tenda de
que viu al barri del Carme, però de la
placa Carmanyas, heritat per companyos re-
dits i vespit, algerins i pitans.

ajuntar en rès a la venda de l'obra ni en
rès hauria afavorit l'autor. Companys, malgrat
tot el seu despete, era home de proera, sabí vi-
re amb una dignitat magnífica després d'haver
acceptat tot el risc de la revolta castiana i de la
totla del 6 d'octubre de 1934 - en referència a la
revolta a Catalunya - i de la guerra de 1936.
Puig, en canvi, tot sabí fugir a París i, en
col·laboració amb quatre o cinc britànics, anticipa-
re. ¿, després, ja restat (his Companys, hauria
un propat de llor a la seva memòria. Com a rès,
ald, perquè no s' ven el Pequeño apasionado?
- ¿ el altre volum de la col·lecció a tot vent?
tampoc es venen.

- Qui vol que comprí, malgrat que caldrà
l'hagi traducció també, una novel·la de la
força tant podent - la llegir en francès?

~~Editorial per la creació d'artich i Queralts.
A por de creació, artich - que recordo com
un home intel·ligent i correcte - desaprova
guè de l'editorial.
A causa, potser, d'haver-li fet Queralts una
proceda?
No ho sé. No m'estranyaria, ^{però,} que me fos així.~~

Queralts s'ha tornat més aple i més a-
març del que era, cosa que ~~no~~ m'explica
- sense justificar-la - per les hores difícils pas-
sades a l'èxili. Però n'altres també les hem
passat i, no obstant, descomixim en l'aple i
l'amarç. Piti, com a exemple. Piti, ~~però~~
més sensible que Queralts i que sap topic sense
amergar la vida d'altre.

Queralts vida s' veu i a ~~un~~ ~~de~~ ~~placem~~
ni en placem el que criden ni el crit veix
d'una passió penebrosa. Si el crit es pra-
ticit, si veix perquè si, per poca tota in un ~~est~~
placem.

Alguns criden quan l'injustícia d'altre no sup
es fopitosa i calter quan ens hem en un seer

sembla marxa slipada.

~~La~~ ~~pergunta~~ ~~per~~ ~~pregunta~~
La pregunta Pilo em diu que Catalunya es a
Pepinyà, que ho sabem que també hi ve jo
i que em certa per això. Li ha demanat
la meua adreça i em pregunta:
- Puc donar-li?
- ho

Vaig, per per compromís - a veure Julia
Suñer, que fa de Tibeter,
Julia Suñer, que ~~estava~~ intel·lectualment
i moralment mai us ha estat gran cosa, ara
es més poca cosa que mai. Indiferent i capaç
més que tot el mediocris, malparat i en
de tot-hom. Hi ha prolix, gruixut, de l'art de
Quere que se pensa més en el veu de Vallfogu
na que en Voltaire, a més a més, Suñer també
a punt de perdre un ull, de quedar-se
brut i això, supersticiós com tot, us em fa
cap plaer.

Li ha, encara, guetonejant pitjor: les rela-
cions massa amical ~~entre~~ que final te al
controlat franquista. Men ~~estava~~ refugiats, un
català que tingui tractes amb el controlat fran-
quista us em sembla gens recomanable.

Suñer em diu que un home ha exagerat el
talent de Puig i Ferrer, que l'excepte Puig
i Ferrer us val tan com diners, que
Puig i Ferrer & un crimiari. Pobre Suñer!

Parlarem a la plaça de la Lope. Hi vaig moltes
nits, a la plaça de la Lope, malgrat la cobla i el
sardanista - i en manegues de canica - i hi es-
tà bé. Les sardanes us em plauen tan com les
de Catalunya; ~~però~~ sembles traduïdes al francès
i ja es veu que les traduccions mai us
son massa fides; la manera de ballar-les
també difereix un xic de com les ballen a
Catalunya. Però, fet i fet, val més això que
res.

Moltes nits amb acompanya Pilo. Moltes

nits ~~tant~~ em venen a saludar amics de Bar-
celona: amics que coneix de fa molts anys i d'
altres que no havia vist mai. I'assenen a
la meua taula, estan content de retrobar-me
i de veure'm per primera vegada; ~~parlarem~~ ^{parlem} en
~~parlem~~ - tot, sense excepció - que tot-hom ja està
cansat del règim, i de la tortura i d'atrapa-
da que el caracteritzen; em diuen que en
passar la frontera tenen la sensació de retrobar
la veritable Catalunya; em parlen d'amics
de Barcelona, que estarien tan contents
en saber que hi han vist; em diuen que el
19 de juliol, per a no assistir a les virxi-
ganques republicanes pel règim, tot el que
podien se'n venen a Perpinyà aprofitant
una parxa d'autocars.

Alguns es queden tres o quatre dies per
a poder assistir a un concert del que Pau
Catal dona a Prades.

Rosa Caball em ~~va~~ conta que una nit
cada setmana es reuneixen allí i uns amics
al Parc Paris del carrer de Sant Feloni i par-
len de literatura i de política; que ~~tot~~ ~~son~~
molts al que es recorden de mi, cosa que
mencio després al tira ~~de~~ ~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXX~~ també
furanca March; que tingueren una gran
alegria en publicar-se el llibre d'Andorra.

Esartia Garck, que atipuei a l'italià amb mi
a Toulouse per a retornar després a Barcelona,
em diu que la vida es allí molt dura i
cal treballar molt per a poder viure a em-
penes i rodolons.

Intervi Pico, amb intenció maligna:

- Soues (apoderada pot donar-se per satisfet
de l'estat de l'Universitat) obra prop d'un
milió de francs per treballar vintanta hores
l'any; hi paguen trenta mil francs les confe-
rencies i quaranta dolars per article del
que publica a americà; edita el llibre en
francès i el hi tradueixen a l'anglès, a l'
alemany i a l'italià.

Garck, que es bona persona, ^{em} diu:

que el de l'ambriópar - u - l'escraptor Juli Vallmit-
jana, el pintor ~~de~~ Carles abbaso, l'escultor Juli
Antoni, el poeta Garcia Laca.

Per això vial a la Playa Cassanys mal-
grat que a Queralt no hi faci gràcia.
~~a mi pare, m'interessen més el pitons que~~
~~de artístes.~~

Prop del Boulevard aristide Briand hi
ha la caserna del paraicjudistes. Els pa-
raicjudistes no en fan cap missa de pro-
ria. El tot per de veure'n un en la veïe
panes de crumitar.

a prima hora del mati, de la caserna
propera - massa propera - n'ixen uns prans
brams: he el paraicjudistes que canten.

al carrí del Carme, a més de gitans hi
ha molts algerins. Algerins que treballen regu-
larment, que van regularment a la taverna
i que son perseguits i odiats regularment
del francesos. a causa de la guerra d'al-
geria? ho, car quan no hi havia guerra
a algeria, ~~hi~~ hi havia l'odi del francès
a l'algeri. Tal a dir, però, que el francès
mitjà, de mentalitat espessa i patetisme
molt - i bon xic ridícol - es crea, pel tot per
d'haver nascut a la patria d'Henri Martin,
Pierre Benoit, la Mistiguet i el mariscal
Pétain, superior a totes les altres humanes
criatures.

~~XXXXXX~~ En l'algeri hi ha puelcom de
finiste que no hi ha en el pitons. això,
però, es comprèn: el que de finiste hi ha
en l'algeri obeix a l'odi i al menys-
preu ~~XXXX~~, que sempre ha inspirat al francès
un cert de pauca i al d'ánima bruta,
contra el qual no pot valer-se d'altre
manera. Tal faris, tal torarís.

modista, dependentes, etc.

¿ comenta:

- tins que la gent, sap? està carregada de manies...

He retolat el poeta Prous i Vila. Poeta, sí, tenyor, encara que la majoria stipuin: el triu eraire. Topanarat, bént, aubilat per la incipia i l'alceotisme, ~~XXXXXX XXXXXX~~ ~~XXXX XXXXXX~~ ~~XXXX XXXXXX~~ ~~XXXX XXXXXX~~ convertit en una desferra, però ~~XXXX X~~ ~~XX~~ ~~XXXXXXXXXX~~ poeta. Més poeta que molt.

ara fa de despaire i ja pareixi no hi veu. Vin com una bestia, com una pobre bestia; com un gos sense amo. Ho té casa, dorm al peu d'una porta, al carrer, estiu i hivern. ~~XXXX XXXXXX~~ ~~XX~~ ho recorta la Max familiar a Barcelona - l'aspora, el fill - no la veu recortar.

- Tot allò - dieu amb un bonicure amarg i trist - es mort.

Encara escriu. J., vivint, encara en el pue escriu hi ha una abnada d'intensa, de pura, de melavelhosa poesia.

Més enfusat que t'any passat en la miseria - cada dia s'hi enfusa més - ja no demana el diner a veupnyit de demanar-lo.

abans dia:

- hi en colquestis diez en uns francs...

ala dia:

- bona'm diners.

¿ jo ~~XXX~~ n'hi dono.

un dia, però, per abans d'anar-me'n a Canet, ~~XX~~ ~~XX~~ el hi ^{he} fusat. ¿ auri me'n penedixo.

Perquè veig refusar-li el propedel de francs - dos o tres cents - que em demanaven? Per respecte a la mesal? Quina mesal? La de diez al morie de faer una criatura humana, un permió nohe?

Juan ~~XXX~~ retorni a Perpinyà Prous i Vila potser ja serà mort. ¿ jo, per haber-li negat unes monedes, sentí disminuïda la

deuats, i els vells

aquest home verteix un vertit ~~en~~ blanc,
~~sempre molt net~~, que ha estat rentat moltes
vegades ~~sempre molt net~~ i molt pobres plausos; un
vertit estany - ~~sempre molt net~~ i l'americanisme amb traveta -
i parcas ~~sempre molt net~~ de moda. El barret, tira un
xic enrera, també es blanc. Les sabates, negres
i vells. Al braç porta penjat un cordero de crissa.

~~sempre molt net~~ aquest ~~sempre molt net~~, ~~sempre molt net~~ -
~~sempre molt net~~ home es, indubtablement, un pobre. Un
pobre ~~sempre molt net~~ totat de maniatie que, però, no dema-
na caritat. Amb les cotzaperes sempre plenes de
papers, impresos, ~~sempre molt net~~ i a cada nit es a la pla-
ca de la fope i la tentament de taula en
taula o be, quan un callau, es passeja ten-
tament pel mig de la placa.

Què deu estar aquest home? Qui deu es-
ser? Se pòu deu viure? Com deu viure aquest
home infeliç, aquest home inquietant que
es detura un instant i no esguarda viden-
tament amb el seu ull de mort, amb la
seu fac lívida de mort?

Entestit d'assaig sobre Moratin que m'ha
demanat "cuatxeris".



Que veuís dieu, en la hora de tardor: En la
ignorancia del pueblo ~~sempre molt net~~ està segues
el domini de los príncipes.

qu'el dia de la Santa Cruz
Veni diez mil veces Catius.

La esencia de la materia: idea divina de
Platón, noumenos de Kant.

Pour la pièce encore sans titre:

mais, oui, ~~de ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~~~ la fantaisie,
le charme de la fantaisie. (C'est ce que j'essa-
ye de donner aux gens et c'est pour cela que
on me croit fou. Je déforme le réel. Je préfère
le mensonge à la vérité. Je ne dis pas la vérité
mais ce qui devrait être la vérité.

~~al dia~~ ~~xxxxxx~~ ~~xxxx~~ Pico i jo anem a passar
en autocar car ni Pico ni jo podríem permet-
tre'ns el luxe de tenir auto. Hi el luxe de
llogar un taxi. Altament - records et que en
dels 50's: viatjar en Tercera sempre que po-
dria - l'autocar, ~~no~~ per la part que hi
va, es més divertit que el taxi.

Esperem l'autocar a la terrassa
d'un bar i un bon tof a repicar-lo. A una
tanta propers v'arrem un home simpàtic,
un home que v'ha comport, com fan el co-
mies, un tipus d'artista a la moda de
comentaments de regle: capell negre d'a-
les amples, xalina, calçot blaus que co-
mencen a prisegar, lipot i petilla. Et vertat,
et un rostre roig et po torrat, es més
aviat vell que nou; la camisa, blanca
pero ms massa blanca. Més baix, més
pàl·lid, ~~més baix~~ semblaria et foras de l'es-
cultor Felip Coscolla.

Aquest home ha dit et a terra, et costat
de la taula on v'ha assegut, un coltí en
et final d'au portar un violí.

Vient que et miram, aquest home es fa
l'interessant. Pico em diu:

- Et com. fa et d'ell qui es, que es i
com es.

Quan, amb l'altre gent, hem pujat a l'autocar aquest home v'ha arribat al costat del xifrer. Quan l'autocar ha arribat, aquest home ha obert l'estrut i, en trol del vici que jo esperava, n'ha tret un braço. Després v'ha aixecat i, cara al xifrer, v'ha tret ~~un~~ l'ample capell, que ha deixat damunt del seient, i ha mostrat una calba docta i un xic comica com totes les calbes; una calba que, sempre hi ha part alta del braço, talment com un terrat ~~mirant~~ al qual calia pujar a pet front, estats voltats de cabell.

Aquest home, adreçant-se al viatgers, ha fet un petit discurs, ple de sabrosa protopèia. Aquest home ha dit, ni fo o no fo:

- Senyors i senyors: mi on em veieu jo ve el que veieu podieu esperar en uns temps tan pròxims i materialistes com es mostren: un trobador. No un captaire - això, mai! - ni un muric de tant; un trobador. Si, senyors i senyors, un trobador. Un trobador que, per a que el viatge us sigui més plaent, us cantarà uns cançons. La lletre d'aquestes cançons, o sigui les paraules, l'he fet jo. La música també l'he fet jo, com es de tradició en tot el trobador que v'continua.

Tot això ho ha dit en un tole francès del Rosselli, que hauria plagut a Joseph Balthus i hauria esparrifat a un parisenc.

Després ha ~~tant~~ afinat el braço i ha cantat tres o quatre cançons que no estaven ^(per) més malament que les que quatre parisencs canten al municipi i cabaret de París.

Després ha parlat el braço per a fine el parlat, agrait, hi deixava uns pauc.

Quan hem ~~deixat~~ deixat de l'autocar em hem arribat a la terrassa d'un cafè de la plaça i Pilo m'ha contat que l'estrofarari trobador te més diners que norabtes; que la dona i tres filles que te treballen; hi dona tot el que p'ganen; que ell,

~~Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner;~~

~~Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner;~~

Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner; ~~Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner;~~

Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner; ~~Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner;~~

Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner; ~~Heu anat al Festival de Prades, motiu principal de passar l'estiu al Roselló. I heu planejat altres places: La Baule, Saint Jean de Luz, Saint Brevin, Juan-les-Pins, però calia anar al Festival de Prades, escoltar Bach, Beethoven, Wagner;~~

~~Em penso que Pau Casals no hi deu partit
guanyant res amb ~~l'administració~~ esser administrador
per seu germà, car es tracta d'una manera
d'administrar totalment franquista.~~

~~El d'aquest individu m'ha donat un
pensament, com administrador del Festival
i com patriota, Julia Gual, Josep Queralt, Jo-
sep Pilo, l'esposa de Queralt, que el consideren
de Prades, Rosa Caball i uns mirmònics de les
"Fomentos Músicals de Catalunya", que el consi-
xen de Barcelona.~~

L'esposa de Queralt l'ha vist defensar el
replim de Huskolin, "suplica al de Franco
perquè Franco es marxi lo". Pilo em diu
que ~~apunt~~ aquest tipus ha estat convidat
al Festival al consell franquista a Perpi-
nyà. Convidat d'honor, es a dir: sense pa-
gar, cosa que és inexplicable, perquè fantà-
stica tractant-se d'un administrador, com
apunt. També puc al consell perquè més
diputats que ne Julia Casals, car tot hi són
dies o tres, ~~o tres~~ ^{vagades,} o més sentari, i devia veure
que no hi feia un paper massa brut.

~~Adicionalment, al dir que he assistit al festi-
val al consell no hi era. Si hi hagués
estat es més que segur que no m'hauria
pergut apuntar i hauria reaccionat
amb tot màxima violència.~~

al Festival de Prades tindrà pens que
em coneix de Barcelona - o fill dels que
em coneixien - i ve a salvar-me.

∫ tots la vidua de Puig i Ferrer, Clotilde,
que ~~està~~ continua al Vernet.

∫ Brugat, del Pas de la Casa, que em pre-
senta al batlle de Herbolte, monsieur Barrière.

Monsieur Barrière es considera més català
que francès. Monsieur Barrière es un home
molt exuberant, molt expansiu.

- Plus Capdevila, l'escriptor català, el gran
amic del mestre, - dia Brugat.

∫ me. Barrière s'aixeca, m'estrem la

una, un abraço.

Segurament mai no ho ~~he~~ llegit cap llibre meu, cap article ~~o~~ meu. Però ve un "escriptor català i un amic del nostre" i amb això ja a hi ha ben bé prou per a pue Mr. Barrie em pregui que vagi a dinar amb ell a Montip i a passar-li uns dies; que Montip es molt bonic i que el home com jo han d'anar a Montip.

~~XXXX~~ ~~XXXX~~ Tot això, aquest escarafell, aquest afalac, es inmotivats i obedi tan bé a la cordialitat d'aquest bon home que, quan ~~de~~ el catalans repugnat a França ja hem passat de nos-
tra al vell del 80 % del francès, encara sent admiració i afecte pels catalans repugnat a França.

Cordial i admirable Mr. Barrie!

Tots també una delegació d'Audorra: Claret, Fumé, el matrimoni Villanar, Revis, la senyoreta Histarila.

at final del concert, que el nostre ha dirigit sense la més lleu senyal de fatiga, patiem a la orquestra. L'abraçada del ~~primer~~ primer concert i la del Stanes formen part del rite del festival.

Pau Casals em presenta la seva muller, que sembla molt simpàtica. Sic sembla per-
què dos o tres minuts de parlar amb una persona no son però per a ~~XXXXXX~~ ferre'n una impressió ferma, clara, precisa.

Pau Casals em diu:

- Me' estare encara, reposant, vint o deu dies a Montip. Vinga un dia a dinar amb un altre!

Li dic que si, ac clar. Però no hi aniré.

- Perquè em pregunta ~~de~~ ~~XXX~~ Montserrat, molt estrany avia.

- Perquè no vull cap tracte amb el perem-
de Pau Casals.

~~XXXXXX~~ Com si el perem de Pau Casals és

pot - que us ho es! - he talment que a Hottot
hi havia la Missou Brown, aquesta pobla cria-
tura que la seva mare adoptiva pareria ~~XXXX~~
~~XXXX~~ com una nena sàvia.

Ja estíem instal·lats a Canet Plage. Canet
Plage - el sense plage, a l'interior, em sembla
molt més ^{habitable} ~~extrem~~ - es una vila bastida de
pedres i de pedra i corrent, talment com si ho
guessin muntar un decorat, per a exple-
tar la l'adspueria i la vertutaria de l'es-
tinejant. Una vila de cases noves i preten-
tioses - amb l'inevitable Carind, que sembla
una paria - que podria ser molt bonica
i es molt bella, fàcilment i apressivament
bella. Una vila bruta, plena de pedres i de
vits. Una vila que, malgrat les pretensions,
mai us serà senyorieta com les de la Costa
Blava i la d'arçant. Una vila sense arbres,
morta oberta al vent i al sol.

La platja es magnífica. El que v'hi ha-
nyan ja no es tan bon tan: nous rics ~~XXXX~~ més o
menys rics, burgesos, gent proteta i cert que
tot ser el senyor. Però de pedres i de senyor se'n
ha de venir de menys.

de Canet Plage hi ha una cosa bona:
es Breufan.

a Canet Plage no hi ha arbres. Però hi
ha mospuit.

10 tipus: ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ es mospuit v'han
avencat. I en veure que no hi havia arbres, de-
bien dir-se:

- ja que hi ha ^{per} què dem- nos-hi a esperar
els arbres. H.N

Aci no hi ha pescadors. Aci tot hi
ha estinejant. I a mi - i que hi farem
si no un home estrany? - em plauen
més els pescadors que els estinejant.
I alguns animals interpretats novellament
estinejant!

tin físic, i això, aïdat d'una certa deficien-
cia mental, li dona un complex de timidesa
que pot confondre i facilitar amb l'asurpe-
ria. Sempre a la defensiva, tem la breu-
o el menyspreu dels que se li apropen per
primera vegada. Quan hom s'hi apropa
amb la bona voluntat i la politesa de qualsevol,
~~tot~~ el recel i la desconfiança desaparei-
xen i rin i plaquenja com un infant.

En l'excursió de la casa, de la petita
casa, de la petita llar - hi cal que hi hi-
gui algú! - però ~~ella~~ no accepta com la
seua vida natural del món i sense per de-
ma.

La mare, de parlar ~~amb~~ i ~~particular~~
mans, es una tanta dona. Fa l'efecte
- o me'l fa a mi, tal vegada per deformació
professional - d'una mare de fills treball
o no treballa.

Com la frequentació del Casino
mai no m'ha fet cap goig, ni a Cabut ni
enllor, però sobretot a Cabut, cada nit vaig
a passar l'estona a casa el Rufan. La
germana i la mare, després de rentar el
plat se'n van a dormir. ~~per no~~
~~per no~~ per no adormir - hi amb la ve-
verta de Rufan i jo.

Per vegades amb la companyia una
visita del veïnat, Daniëlle, molt bonica i
poc vertida: un stat i una beneta de res.
i una gran tristesa de ser vell ~~amb~~ suport
d'una noia bonica!

Daniëlle també s'acovria amb la nostra
conversa, però li han dit que jo he un
gran secret i no poto confessar el meu
~~secret~~ secretament, o be es queda per a
venir de prop com es un gran secret!
o be ensaltaria que m'aplauda i no col
negar-me el goig de contemplar-la!

He sentit ~~amb~~ una frase que m'

abans d'adormir-me.

Recordar, per a tirar-les al cap dels imbeci-
is - imbecis i cretols - que fan de la políti-
ca un ofici brut, aquestes paraules de Zola:
"La República n'a jamais été en cause,
sans mes discussions. Je la crois le seul gouver-
nement juste et possible. Et si l'on me accuse
de frapper sur la République, en frappant
sur les gens que la République ou qui la
mangent, je répondrai qu'elle se portera
mieux lorsque chaque matin elle se dé-
collera et se donnera un coup de
poigne."

(Deixar-me de ~~dir~~ bon matí (Le bon matí
ni hi ajuden) Treballar fins a les dotze.
Se dotze a dues el lany a la platja.

Sembla mantida que un error tan objecte
com Hitler hagi pogut ~~ser~~ ~~aportat~~ ~~per~~
aquella opinió tan bella:

"Paris es una bonata"
(Hi ha qui, escrit, la toca derroginant)

La caseta de Brusau es burlada en un gran
pati, mig pati mig jardí, amb altres cases, totes del
mateix propietari el propòsit del qual es veu
que era fer una mena de parva per a ~~habitar~~ ~~es~~
linejants. Tres d'aquestes cases estan habitades
tot i així, es ble suposar que amb un
masta goip per part del propietari. Una,
la més humil, s'habiten el Brusau; l'altra
uns catalans francesos que tenen una noia,
Danielle, tan bella, que em dol haver conegut
- i no par en al sentit ~~de~~ bíblic, hi ha! - tan
vell, i l'altra una parella interessantíssima
per a un escriptor. Ell - alt, esprimentat, amb
cara de fura - es carat amb una altra dona
i en un apartat; ella, l'amistantada, es una

doneta ~~XXXX~~ ni dona ni dona, silenciosa i ~~XXXXXXXXXXXX~~
apropiada, ell ~~XXXXXXXXXXXX~~ li ha previst
que parti amb el veïns i la pobra dona passa amb
el cap cot i sense saludar.

Se tan en tan ve d'espera legítima a passar
tres o quatre dies. Llavors el marit diu a la seva
amistada:

- Tu, ara, dormiràs a terra. Aquesta te més
dret que tu al lit.

Caps del tres té el més llau sentit moral. Tot
tes fan partit. L'amistada, a més de partit, la
màxima.

L'home s'embriaga i viu i puau està s'eri
apallista brutalment a la pobra amistada que,
- es de suposar, car l'animal no té cap atenció
finis - segueix vivint amb ell per ra.

Una tarda s'han vist rit i cap al pis ha-
litas per quarta parella. L'home, carregat de vi
i en el cell encara ha follia ~~de~~ humiliada que des-
el vi, ha baixat l'escala arrossegant pel carrell
la dona, que ha restat ~~de~~ estirada a terra,
inanimada. Tenia el rostre ple de sang.

Un veï, francès de Lyon que estança en una de
les casetes del pati, ha intervingut:

- Prou! ja en tinc prou d'apuntar espectacle!

L'altre, que pot dir adans i havia ballat amb
Brafan, ha contestat amb insolència estúpida:

- Faj at que vull!

- Melutre jo ripui apui, us!

- Ningú no m'hi privarà.

- Jo, que m'hecuré la sala.

- emiré a buscar l'escopeta.

- I jo us l'estrellaré pel cap.

El francès, que es veu que té el vi partu-
til, ha dit:

- Salé étranger! Fumier! Les espagnols je les
emmerde!

El lyonès ha dit:

- Es espagnols ha més dignes que vos. A Espanya
no s'hi ha de tipus de priuants com vos.

I si ha clavat dues bufetades que l'han fet tan
tinguar. L'altre no s'hi ha tornat.

L'avi de Danielle li ha tirat una pedra

Valot m'envia uns exemplars de
la Nouvelle découverte de l'Andorre. ~~Ha~~
 pres l'edició un còpia malament. El
 que em sembla malament es el preu:
 setcents francs. Sem sembla car. Sem
 sembla car portant en el refugiat
 espanyol. Totlot, però, sem diu que el
 llibre es ven be. (A Andorra també
 m'ho dirán "a Perpinyà tot hi
 ha exemplars en una llibreria,
 que no es la de Juli fual")

Siic Història en un del seus poemes:

"Anims rapinatives,
 anims de cotigues!
 Quan et aixes can a la guardiola
 l'anima hi can també"
 I jo pento en t'anima de xavella de la
 pent ianoble.

III Deriven et meu permi Turic, Macin, la
 seu muller i el seu fill, de quatre o cinc anys,
 Turiquet.

Es ho anat a cercar a Perpinyà i he
 aprofitat t'ocasió per a treure divers del Banc.
 Han fet el viatge en autocar des de Barcelona
 i l'autocar ha arribat amb mitja hora de
 retard.

La primera vista - la primera vista del
~~XXXXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ ~~XXXX~~ turista
 curt de pamsal que a Perpinyà tot ho té a
 la perpèu no en sap veure la misèria, sem-
 bla ben vertits. Fixant-s'hi be, però, hom
 descobrix un sens fi de detalls que poseu al

a l'espuma. L'altre no s'hi ha tornat.

A mi les mans em tremolaven i he començat a cridar:

- Franci de merda! (Caró! Merda hauries de beure i no vi! Covard!

Hauria volgut que em contestés per a l'arrelhar-me'hi, sentia, impelirsa, la necessitat de l'arrelhar-me'hi. Ell, però, callava, i m'espantava amb oli.

A la fi, s'hi ha pujat al pis i s'hi ha tancat.

Si la batessa hagués durat mig estiu la guita alla s'hauria escrotat.

Després, quan em trobava pel carrer m'esperava amb aire desafiador. I jo, en passar pel seu costat, li oxepia:

- Te vens emmerda!

Dieu Nietzsche en un del seus precuers:

"animus ragnitiques,
animus de cotiques!"

Quan el diuex can a la puerolida
l'ánima hi can també"

I jo pens en t'ánima de xavalla de la
pant inoble.

III Deriven et meu perna turic, Malin, la
seu muller i el seu fill, de quatre o cinc anys,
turiquet.

Es ho anat a cercar a Perpinyà i he
apropiat t'ocasió per a tenir diners del Banc.
Han fet el viatge en autocar des de Barcelona
i l'autocar ha arribat amb un gran hora de
retard.

La primera vista - la primera vista del
~~XXXXXX~~ ~~XXXXXX~~ ~~XXXXXX~~ ~~XXXXXX~~ turista
curt de pantaló y me a l'espuma tot ho tuda
he pensat no en cap veure la miteria, sem-
blen ben vestits. Fixant-s'hi be, però, hom
descobrix un sens fi de detalls y me posen al

descobert les dificultats que tenen per viure: sabates
mussa usades, vestits massa usats. Ho obstant, po-
brets, encara en porten presents: una ampolla de
Colònia fah i unes solates i uns llibres per mi; un
xal de seda, brodats, per a la meua muller.

Arribem a Caues a quart de tres de la tarda.
En passar la porta de casa me'acussos de rebre's
tan malament.

- Si, la casa no se faire bonica - diu Maria
- Ho n'as pensat - faig jo - però el lloguer encara
n'as menys: 40.000 francs.
- Per tot l'any?
- Per un mes: aquest ~~per~~ d'aquí.
- Mare de deu tantíssima! - diu Maria, separifa-
da - quins blattes!

- Ho pensaves que només n'hi havia a Tignes?
~~Heu~~ Heu dinat i ell, causat del viatge, han
anat a dormir una mica. Quan s'han llevat,
~~ho~~ a les sis, el he alomanyat a la plat-
ja, hi hem deixat Montserrat, Maria i al moment
i Lucie i jo ens n'hem anat a veure Brusau, que
fa de palata i ja diu haver plegat.

~~Brusau~~ Brusau i el meu germà ar cone-
gueren a Atargie durant la guerra i es feien
molt amics. S'han abraçat - final anyt que us es
veieu - amb grassa aleproit.

A la nit Maria ha volgut anar al Casino.
A mi, que no sol home de Casino, això no em fa
cap problema però me'acutava que, pel contrari de
com veie a Barcelona, n'hi faci. Heu quedat
que hi aniran ella, Montserrat i Lucie. Mentre
esperem que el seu fillot s'adormi, Lucie, l'ou-
xix intranquil, em pregunta:

- que es paire car?
- ~~Li~~ Li respon:
- que no tens gaires diners?
- Ho paies.

(En té tan pocs que us n'hi ha ni per al
viatge de tornada.)
- Doncs aci van dos mil francs. Suposo que ja
en tindreu prou.
- He, no entrarem pas a la sala de joc.
- Ja m'ho pensat. A les sales de joc, quan hom

te pux d'iners, ~~no hi perd sempre.~~
- ho, no: anirem a la terrassa, a prendre un
café.

Quan, per fi, el moment ha tingut la bona
pensada ~~de~~ d'adreixir - se
Enric, Montserrat - malgrat que tampoc no es
marta canasca ^{i marit} - se'n han anat al Casino. Brusau
i jo hem preferit la platja.

A aquesta hor la platja, solitaria i fosca,
es puja en plan més.

Brusau parla i jo escolto. A Brusau li a-
plada parlar. I a mi escoltar - ho per mi la
seua conversa mai no es vulgar.

En retornar - Brusau v'ha de llevar el seu
passiu pel Casino. A la terrassa, encara hi
ten el menut. Com es deu ~~de~~ aborir Montserrat!
Com es deu divertir Maria!

Entro a la sala de joc. Horts espanyols de l'Es-
panya de Franco. ~~Curiosos~~ curiosos i prollers, ha majoin.
~~Magífics~~ magnífics specimens del règim, semblen
talment que el règim el hagi coligematitzat en el
mucat com en el fideu.

Sento que una dona, prou com una lota,
carregada de joies de mal gust - la puertis es
que no tinguin prou, que es vegin desprecada! - i
ordinària com un cot, hi diu al seu marit,
senyalant-me i ~~amb~~ amb un castellà lamentable,
~~de~~ de trapaire:

- i ves? tota que ahora veure no han d'elles
que es un refugiado, un rojo.

Si ~~hi~~ tinguis el di que te el dibuixant
Passarell, en passar davant d'aquesta pobre
dona desprecada de senyora em folin un
pat. Però com no el tinc, me'apropo a la
taula de roulette, em tenc un prepat de bit-
net de Banc de la Lotxala - tot això, es
clar, per a pue aquesta mena d'espanyols
vegin que es excitats en la campen be - i
llaurant - ne un - al croupier hi dic:

- mil francs at 5 vermill.

La catalana trencada al castellà

Un meu germà, la seva mare i el seu fill re-
tornen a la vida ~~de~~ després i difícil després
d'apuntar quinze dies de vida ~~amb~~ relativament
amable.

Li he donat el meu vestit d'estiu - j'he anat de
donar roba vella al germà! - i deu mil francs:
cinc per ell i cinc per a Pilar.

Ho estic volent; em deia que aquells quinze dies de-
ria haver fet moltes despeses per culpa d'ell.
~~He~~ He hagut de fer-li prendre aquest diner per
força.

Després d'una nit a Perpinyà per a poder
apagar el tren d'entrada al matí - a l'hotel
he ~~conseguit~~ conegut un mirador pensat per, Joan
Caras Fito, que he fet de vigilant de dia - tot un
cami de la Tour de Carol.

Quan arribem a l'estació encara no clareja.
Fa una fresca que, després del sol d'agost a la
platja, sembla fred. ~~El~~ El tren està ja format
i amb vapors als vapors, però sense fum. I sen-
te l'humiditat fins que arribi la del dia.
Es veu que la companyia considera al que
van a la Tour de Carol com una mena de
besties que ja ja poden viatjar a les fosques.

En arribar al tren ~~arribem~~ - arribem
de tortuga - comença a ploure: una pluja fi-
na, de tardor. Ho s'hi veu per encara per a poder
Meyre, com tinc costum de fer al tren. Ho em puc
altre veure que fumar i contemplar com la
pluja s'escoteja pel vidre del vagó, en aquesta
net.

Van passant els pobles, tan de passeres, del
Rosselló: Ria, ~~amb~~ amb les Baies, Montferrat,
El tren es detura a cada estació. I a cada
estació baixen passers que travessen corrent d'an-
dana per un mullat - e.

Les cimes de les muntanyes s'han posat brufan-
tes de brila.

~~He~~ He arribat a la
Tour de Carol. Temps de prendre un cafè amb
Meyre i contemplar Puigcerdà - ja vint anys

que el contemps - i a l'autocar - que compara
rat amb el tren sembla un patam amb rodes -
canvi d'aportra.

Arribem amb tot al Pav de la casa ~~XXXX~~

HN. El vent blava el cella una canchada
de mory i d'una blava meravellosa i crejat
de rosa i n, que fan pensar en el tiepolo.

Visita obligatoria al refugi de Bona, Bregat, Ci-
zili, Per deure d'amistat, enotie el criche
Perrod - el destil-lar a Tarragona, de mis pruy
que el pue ala luen a Franca - el misme
"chats" de mananilla; que no es par marta
"chats" - la primera copa d'any com cal.

Monterrat m'escritala aperturament.

- Ho hevis tan, que ja no el jove i el jale mal.

Despues, pero, comente amb la dona de Bregat:

- Ho tinc ras de renyar-lo. Ben i menji de tot
i res no li fa mal. Jo, en canvi, que sortie a
repin, aixi que faig un petit extraordinari ja en
tots malament: la tensio, el fope...

Es ven que per a estar lo cal fer mala
vida.

a dos punts de dues de la tarda arri-
bem a Sant Julia de Loria, Ho tinc aquest
any per a passar-hi el mes de setembre.

Deixo les maletes a l'Hotel Riba i me'n vaig
a cercar l'amic arri per a que me'n acompanyi
a la casa que est m'ha cercat - can
hoyol - i no se on es.

Finim a l'Hotel ^{Riba} Real, on havia d'inar, ja
fa anys, amb Josep Viadue, que m'opena un
ram d'equipol a casa de collic.

En fa l'efecte que l'Hotel Riba de caper
caiguda - se'n han fet d'altres de més moderns
pels encara i hi menji regularment. En set-
em una noia espanyola que puja cada
any ~~XXXX~~ de Barcelona a "per l'ortiu" a
ambora. ~~XXXX~~ En venen en fa molt
alegris i en celebrata que t'any passat hi
vais signat un autograf. ~~XXXX~~

~~XXXX~~ - a Barcelona l'he conegut

"No he obtingut cap consideració
per no assistir a cap exposició.
Però, si es atment el piat
per tot-hom qui amb atenció l'ha tastat

B. Vila C.

laboratoris Casati"

Secundàriament, el Videta és un gran home.

En diners que Joan Rosc, el cunyat de Ribera,
"i esposa", a andorra aportat - se vol dir per
diners sense païr arrisqat.

Qui em dona aquesta noia tan ~~deplacant~~
es Antoni Vidanora, el març que vaig co-
nèixer quan la guerra estí front d'aragó.
Heu la dona molt satisfeta, talment com
si així m'ho quís d'alegrar molt. De
mi, però, no m'alegra gens. Compreneu que
cal guanyar diners - guanyar-los digno-
ment, i entén - per a viure bé i en plan
que el amic en guanyin.

L'any passat Joan Rosc era, encara, un
idealista. Aquest any ja no ho és: el di-
na moral d'andorra, tan fastigiós, l'ha
corromput.

~~Joan~~ Lucie Bressan, parlant de Rosc, m'
havia dit amb veu baixa:

- És un mingo que no s'ha perdut pel camí.
Josep Lata, que ja ni s'hi parla, me'n
dieu cosa pitjor.

En veu que a andorra resulta molt
difícil ser fidel a ~~el~~ tot altre ideal
que no sigui el de fer diners.

~~Carrié, si Carrié ~~no és~~ el ~~març~~ i mal-
prat la família: la dona i el març, to-
talment ~~menys~~ creables, a. el de sempre,
disposat a tot el sacrifici i a tot el ~~triu-~~
tur, sense claudicar, sense "aportat" - a".
Tens que ve així no deu ser cap prova a
la família.~~

Tots molt andorrans i habitant d'

andorra que em diuen que el llibre publicar
a Betulona - després de tant anys de no publi-
car - n'hi cap! - el ha apradat tan. Una llibre-
tera de Les Escaldes m'ha dit:
- És un llibre molt bo, senyor Capdevila: és un
poema.

En canvi, cap de la pobra gent que es autoritat
a andorra ha tingut el part d'elemental criteri
de remunerar-me. En lloc d'un llibre haurien
apratat mig un afec de contraban.

Ho és que això em vici d'una hora de
dormir, et clar. Pel contrari: m'ha esplicitat par-
ticularment. ¿De què es ha de venir a aquesta
pobra gent sense remunerar, sense tenir un
part de polidors?

El juró de Càn Haport, la casa on vive a
tant furia, cada dia em semblen més simpà-
tics - m'és el sentit atímic de compassió,
et clar, fins en el d'apradar-me al seu
horte - cada dia m'hi sento més aïllat, ja
m'he fent ~~et~~ la meina apart - ai-
xò he ha durat tres o quatre dies - cosa
~~que resulten~~ que resulten empipadissos i sero-
pradors havent de tenir sub est a la
mateixa taula. Vence que en les propes-
tes ni proposar-ho novelles la meina es la
mateixa per tot. Una meina senzilla però d'
una autèntica sentència: ~~que~~ ~~es~~ ~~estelles~~ ~~que~~
que a França es impossible menjar-ne, ~~estelles~~
estelles de xai, comill de l'ore, Hebes, ab-
puro perlin, ~~amànides~~ amànides septinidies,
cotifares i carnalada i ~~caru~~ caru ma-
re i pernit. Una peixetera de Les Escaldes
que viu a Les Escaldes però que es de
Vilanova i la Geltru - mig parenta del dipu-
tat republicà Ventosa i Róip, em porta Ma-
portins, alguna Haporta, moll, Hobarros fres-
guissims. Ten partides d'andorra la Vella
em fa unes copes exquisides. Miquel Martí,
de tant furia, em serveix - sense voler co-
brar-me'l - un magnífic vi del Priorat.

no vells que mai no manquin una o
dues o tres anelles que faci'n bona compa-
nyia al cap. Ne cal correspondre a la
plantura d'aquesta part tan bona, tan
cordial, tan franca que al cap de quin-
ze dies de convida-li ja ho havia oblidat
que no en correu.

Aquest any em parlen, ~~amb~~ amb un lèxic
ric i expressiu de l'hivern andorrà, de
les particularitats de la vida camperola, de
les feines del camp ~~de~~ i el ~~partatge~~
partatge, del goig de dur la muntanya
caçant: ~~alguns~~ alguns isards, més rarament
alguns senglar, conills, llebres, galliners, per-
dits, turtors, privets, pralles, països, estorcs,
titors, becards, aguilots; em diuen contalles
i flaperans...

Una nit l'avia al pastor que tenen
a la Pessera. Horatius, home de ciutat,
escrites i no escrites, ~~en~~ en feu del
pastor una idea falsa i convencional,
de cron, ~~que~~ - es veuen en Heau-
ties - que no respon a la realitat. I, com
parla Wint, els de la realitat ~~en~~ més in-
teressants i complicats que el pastor creat
per la fantasia. (I així, es veu, no es un
retret al "Manelic" de don angel, ans el qual
don angel veu un tipus de tanta prave-
ta com el de Shakespeare)

El pastor de Can Mayol, més aviat veu
que no pas alt, caput, apil com un
isard, té el costat roigat, de color d'espiga,
en el qual el blanc del ull llueix com
els trossos de pres-lana. Mai no es veu
la porra, una porra de forma i color difícils
d'explicar, que si ve xila. Diu que es de
Granollers, però que, no se explica - me perquè,
em sembla estranya car se'm fa difícil ima-
ginar un granollers Crestol de pastor. Ho he
papers d'identitat ~~de~~ i - v. la pop. no pue-
star a ~~una~~ viure a Andorra perquè
aquest país es una mena de l'antiga

X
a 1911, en la guerra

sunt unes lleis mal concebudes i mal aplicades.
no sap llegir ni escriure, cosa que malde per
distinguir, i quan li demanen el nom respon:
- Joan.

- i Joan i què més?

- Joan i les més - fa el pobric, no sabem de
què li parlen. - Joan i prou.

Li dono la mà, que ell respon amb la veu una
tembrosa.

i quin drama de vilera i de miseria deu
haber-hi en la naixença d'aquest pobre Joan
i prou?

a andorra tot ho podreix el diner.

Antoni Vilanova ja no viu a can Belles.
ara ha instal·lat la clínica en una casa
d'enfront, però de trissa.

Veig a veure'l i em sembla trobar-lo can-
sat, envellit. Em diu que ja no va, com abans,
cada nit al (cfe); que dorm poc i fuma
molt.

Té diners - s'ha comprat casa i terres en
un se'guint vila de Lleida - i, no obstant, em
fa l'efecte d'un pobríssim.

i com li tinc afecte, em fa una gran histò-
ria.

Veig a Fontbarnat i a Claret, ~~insensat~~ i
un i l'altre.

L'un i l'altre, en veure'm, fan gran
escorrefall, m'abrauen, em diuen - ells
no ho creuen ni jo tampoc - que estien
tan contents i m'entimen tan.

Quan piri l'sequena l'un i l'altre
~~parlaven~~ parlaven porcament de mi.

M'estic monsignor demanant-me
si, aquest curs universitari, m'he explicat el
Bon Joan. i aleshores: ~~que~~ "a
mon avis, es tupa tot i ra com un
gant." manera pentit d'afalagar el meu

passat donjoanase, que me ha creat la il·lusió
de més que la realitat.

~~El petit grup de puerillets a canton
frits s'entria en aquells.
(al superar, superar, / etc, però i obrep
uninying, no saben superar.~~

Recordar també al que Frederic el gran
escribia al comte d'Argenson: "L'escala de
la paciència a la pudor arriba totunat es
fèruga, llarga i cruel. No he pogut fer-me es-
càpit al meu destí: tot el que era humana-
ment possible emprendre per a prevenir i cor-
tar ~~el~~ el futur ho he suprat i és un
m'ha tortat ho. sense el confort dels meus
llibre, la desil·lusió m'hauria durat temps
a la follia. Hi ha en mi tota la carac-
terística d'un heloi de tragedia. ~~XXXXXXXX~~
Vivim en un temps de tragèdia i consim
situacions desesperades."

Primers d'octubre. Retorn a Poitiers, car,
oficialment, he de començar el curs el dia
5. /, no obstant, no el comencé fins el 15.
Fullegat tota la versió que tinc, ~~del~~
antades, del Son Juan, des del de Tinto al
~~de~~ Montieu Jean, de Roger Vailant, que
es molt dolent.

Enviat a Fakia, director de "Cuadernos",
l'assai i Moratin, temps de un temps?
Sua plènia col·labora en aquesta revista
de tan prestigi. ~~per~~ "Cuadernos" té dues me-
nes de col·laboradors: es acceptats per la
sola raó - ben poca af més ull - de l'he
antico munimure i es altres: Karl Jaspers,
Salvador de Madariaga, Aldous Huxley,
Jorge Guiller, Alberto Moravia, Albert Camus,
Jean Cayrol.

Tempre val més anar ben a l'empu-

Quan està leri, que no proposi res més car
al seu estat normal és el de l'embriaguesa.
Seu pensar que ve un home acompanyat per
no m'agrada barrejar la cervesa amb es-
nyac i ni m'agrada el copalips i amb el
de la música i amb el que a ell tan
li agrada.

La Nordamèrica hi ha homes intel-
ligents i correctes però la majoria deuen ser
com aquesta bestiola odisosa. Únicament per
això es comprèn que la política nordameri-
cana sigui tan brutal, tan cínica, tan im-
becil.

Quin país tindria en veure't rebentar!

Cada home del que he estat ha deixat
en mi la seva empremta: una manera
de dir, de sentir, de ~~de~~ donar-se
a l'esperança o de fer front a la tempesta.

Diri més que mai escriure es per
mi un pretext que he trobat per a seguir
vivint. És fora d'això em lliga a la vida.

Es que fan la revolució a mitges tot
aconteguen en carar their propia forma.

En un diari franquista - "Madrid, 6
de desembre de 1959 - Heix una freqüència
de Ramon Gomez de la Serra. Particulars, temes,
de trapaies, sense prava ni enseny, d'un
mal punt i una reparitat total: "Tornando
berjar se puede volver una bezgotas... Son im-
placables cuando quieren un "placard"... De
noche todos los gatos son pardos" Etc, etc.

(Legint aquestes encades, Ramon em fa
una llambuda infinita. ¡ Com ho veigut el
gran actor de Madrid, el teatro en solitari,
el circo, el Rostre.

Y com me dol haver-hi de dir!

Comprat el concert per a piano i repertori
de Beethoven.

Pena com ~~una~~ companyia més - la
millor - en la meua volent

~~Al~~ al retorn d'un cert viatge a
Jarnac, la potera em diu que ahir vinguera
Jaques Ahibert i un senyor que ella, la potera,
no havia vist mai.

Pens que el senyor que madame Boulevard,
la potera, no ha vist mai es (luis Alluquer-
que, de l'Universitat de Coimbra, que m'ha-
ria anunciat la seua visita a Poitiers de
par - això es un die - per Gotinga. I em
dol no haver estat a casa.

La potera, però, em diu que tornaria
avui, i, en efecte, a mitja tarda, tonga-
reixen Ahibert i un home encara jove, alt,
de cabells i ulls negre, que porta una apa-
rell fotogràfic penjat al coll. Ho el coneix i
el pren per (luis Alluquerque, que ~~no~~ ho
coneix ~~per~~ ~~no~~ per correspondència.

- El senyor Alluquerque? - pregunto.

J. Ahibert em respon apressadament:

- Ho, no: es el senyor Pravat del
diari "Centre Presse", que ve a fer-li
una interviu.

- Es espavanta molt estranyat:

- A mi? Perquè?

~~Perquè~~ Valeriu fa, somrient:

- Perquè si que sou un escripta molt
important.

- No he dit haver dit l'amic Ahibert.

- Ho, senyor: m'he hav dit a Barcelona
i a Madrid. ~~XXXX~~

J. ~~XXXX~~ talment com si fos un personatge,
m'he de tornar a l'interviu. He de parlar,
es clar, de la publicació en francès de (l'i-
bre d'Andorra, car la foto es fa per això.

- Volia dir que val la pena?

- I es clar que val la pena! I un altre
molt bo - diuen a dues Ahibert i el senyor

Sabat.

Per correcció em dol portar-ho la contrària però u-
guixo veient que no m'hi ha per tan.

Sacres d'un requitjell de presentat a les
peral contexto de la manera ^{que s'ha} i tirar
molta aigua al vi - cosa que us servirà de
res tar. Si de l'interventor us en feien un
personatge l'interviu us tindria cap pracio
el senyor Sabat tira unes plagues i l'ent-
revista passat o pareix l'interviu ~~amb~~
a dues columnes i amb la corresponent foto.

La part del poble, que'm ven ja fa deu
anys anar a la Facultat, al Cafè, a l'as-
tore, al cinema i al teatre, entrar a
una libreria o a una cançonera, assistir
- per força - a una festa acadèmica, etc
em milers d'una altra manera i em
té unes atencions que abans us em tenia.

Se l'home del qual ho parlat el diari,
el d'ell, el del poble on viues, o sigui: el
millor de tots.

Llegit les Memòries de Louis Nathaniel Rossel,
un militar típic, intel·ligent, un militar
del poble, molt durament, a l'Espanya
mai us han abundat.

Fou ministre de la Commune i, com un
març convenent, quan parlo del danyell
i et desori d'uns combatents de bona fe però
sense la més menys noció de disciplina ec-
clesiàstica en les memòries, transcrivint la seua lletre
de dimissió: "... je me sens incapable de
porter plus longtemps la responsabilité d'un
commandement vu tout le monde défilé et
où personne n'obéit... Le Comité central d'ac-
tivité a défilé et n'a rien prescrit... La
Commune a défilé et n'a rien résolu... Depuis
le temps-là, le Comité central défilé et n'
a pas encore un avis..."

Les amargues paraules de Rossel em fan
pensar en el primer mesos de la nostra
guerra, quan encara podia parlar-se...

si no haguessim deliberat tant i haguessim
obert més.

—
Són dimer la mort de Lopez Pilo que,
per at meu part era molt més poeta que
(Carles Riba) i no es que vulgui fer compara-
cions car les comparacions les sempre tenen
eficàcia) la mort de Riba, m'ha dotat, es
clar, però la de Lopez Pilo m'ha dotat més.
Són poeta, gran ~~venerable~~ amic, gran
senyor de la poesia i l'amistat, m'obri les
pàgines de "La Revista", m'vaig publicar la
primera versió de La tampa de Nadal i ara la
mar.

—
Quan jo ja era a l'exili si que veia
tornant al meu país tant i que amb ell
parlaven de mi. I sempre tenia per mi
una bona paraula d'amic i de senyor.

La seva mort m'ha entristit profundament.
No dic, com dimer el que no sabem dir
res més: "Sen t'hoig i perdona", "car fou
tan pobre en tot que no tingué res a
fer-se perdonar.

—
Firaudoux deia una cosa que t'ho molt
encertada: fe més nou primer lector.

—
Fetallat en Juan de Holobueno. Penta-
on fer-ne un conte i serà una novel·la.

—
Parlant de la nova generació de novel·lis-
tes espanyols, un amic que ve de Barce-
lona em diu, pensant fer-ne un gran
clopi, que son molt objectiu.

—
I jo penso ~~que~~ que per a això
ja hi ha la màquina fotogràfica. L'ar-
tista de molta personalitat, el veritable
artista, mai no es objectiu.

—
Fer-ne vell; em fem vell; em faig vell.
La vel·laga, més que no pas el temps, la
fa t'home.

(l'home que sap prescindir del calendari.

Fa tres anys, a Cannes, vaig veure a Picasso. S'havia tretanta vint o trenta nou anys, a aquest any, ~~he~~ a Prades, he vist a Pau Casals, que en té vintanta tres o vintanta quatre. Picasso i Casals: joves t'ho i t'altre. Més joves que molts que vos heu tot pel calendari.

Heix en un ~~llibre~~ setmanari d'una tenda dreta, "Europe-Magazine", narrant com una botina, un article d'un pobre diable - un pobre diable clerical - que diu, com la cosa més cristiana i natural del món: "Ces soldats congolais s'épagent une planteur de jardin (zool. pub. l'f' en aurais volontiers abattu quelques - uns".

Vot. (cada dia més vot. (ho me'n plauys ni més companyia, que, si les vobres, ho varia paiblement. l'opunt, però, en vobres d'acceptar-les)

(com el Nietzsche poeta, jo també podria dir:

Tot ho he donat,
Tot et manco:
Tot em restes
Tu, plan esperança!

(La finalada de les tarjes i lletres de Nadal i any nou - n'hauré d'enviar prop d'un centenar - que cada any em pren tant temps.

— aquesta nit del 8 de desembre - nit de la Purissima, cantada per Marçall, i del tant de l'oxita - al cel de Prithier, no hi havia cap estel. I a Barcelona - a Madrid, a Tòria, a Sevilla - tant que no hi ha dieu haver!
— Al cel de l'exili mai no hi ha estel.

~~De~~ Deuà començen les ca-

cançó de Nadal i molt dels meus estudiants
les passaran a Espanya.

Una noia molt sensible, molt intel-
ligent, Nicole F..., que repueix el meu
curs de literatura, em diu:

- Jo no hi auré perquè si q me corti
no pot amar - hi.

Un altre Nadal. Ombra de la Mare en
la meua oblitut. Ombra lluminosa.

He passat la nit de Nadal escrivint una
~~la carta a la Mare~~ estampa de Nadal. Ho en
volia escriure cap més. Aquesta t'he escrit
perquè la debia a la Mare.

Fi d'any. Sena "any nou vida nou"
Vida nou est'esperar, com sempre.

hi no fos aquest imperatiu: Supera! fa-
ria temps que la meua vida hauria arri-
bat a la darrera pàgina.

aves al vent, com les neves,
son aves de tempesta.

any nou sense ignorància i sense haver ser sense el
meu dilema.

**Tout le monde a
des chances de gagner**

au

GRAND CONCOURS

1957 - 1958

SPEDIC L 322

KOHLER

En effet, tous ceux qui savourent le délicieux chocolat à croquer KOHLER à la pâte fine et légère, à l'arôme incomparable, peuvent participer en même temps au grand concours des "Merveilles du Monde", alors, non seulement ils seront "Fous de KOHLER" mais encore ils pourront gagner l'un des magnifiques prix offerts par KOHLER & NESTLÉ.

Pour cela il suffit de remplir l'album "Merveilles du Monde" N° 4 avec les images qui se trouvent dans toutes les tablettes de chocolat à croquer KOHLER, et de répondre juste aux questions posées.

ATTENTION ! Ce nouveau concours sera encore plus passionnant que les précédents. En effet, le gagnant pourra réaliser le rêve de sa vie puisqu'il recevra :

5 MILLIONS DE Frs en espèces

2ème prix : 2 MILLIONS de Frs en espèces

3ème prix : 1 MILLION de Frs en espèces

4ème au 6ème prix : 500.000 Frs en espèces.

En tout : 10.000 PRIX



LE MEILLEUR CHOCOLAT DU MONDE



Les Jeunes

s'habillent

chez Esders



ESDERS

LE CHAMPION DU *beau* VÊTEMENT



124, Rue de Rivoli - Métro : Châtelet



MARQUE DÉPOSÉE

SCOTCH

BRAND

au service de l'étudiant



Ayez toujours un petit Dévidoir "SCOTCH" sous la main, par exemple dans votre cartable ou dans votre pupitre.

SCOTCH est tellement pratique dans la vie quotidienne de l'étudiant... Pour réparer vos pages de livres ou cahiers déchirés, assembler des feuillets, réunir une documentation, fixer la couverture de vos livres, accrocher un emploi du temps au mur, sans abîmer celui-ci et même réparer provisoirement un verre de lunettes ou un stylo cassé.

1.729
500
300
80
200

2809
1830

1.729

309

1.729
3000
800
2000
1.729

5000
2000
7000

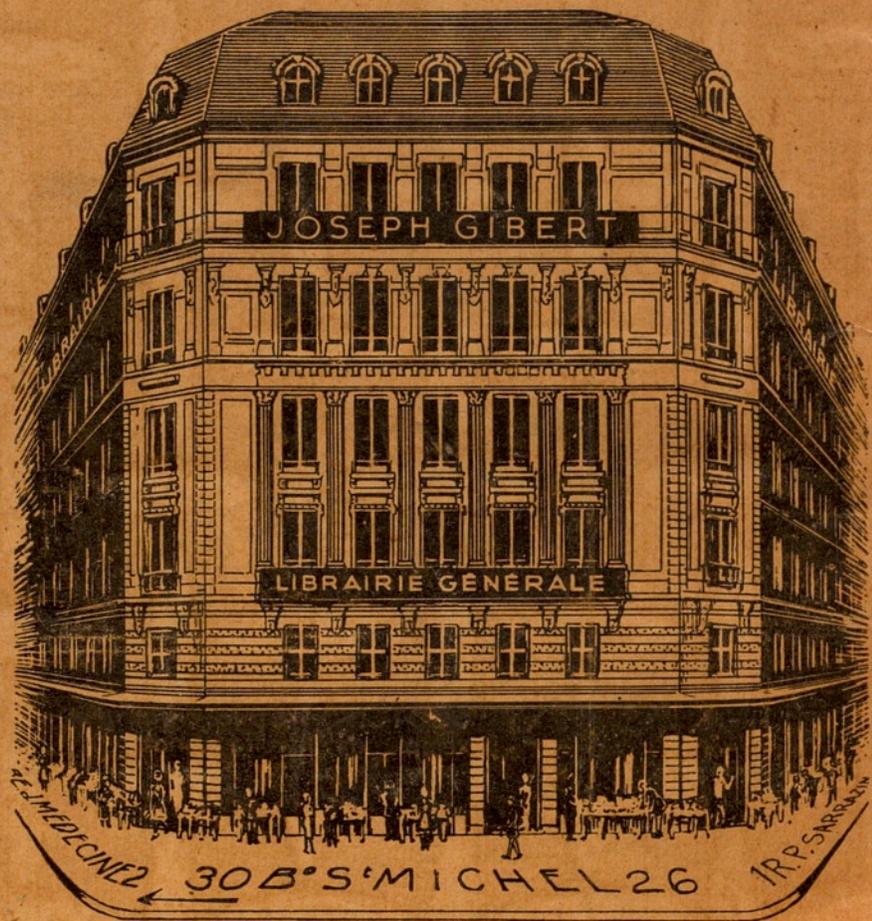
8000

10000

LIBRAIRIES JOSEPH GIBERT

1886-1956

70 ANNÉES AU SERVICE DU LIVRE



VENTE • ACHAT • ECHANGE
TOUS LES LIVRES & FOURNITURES

30, BOULEVARD SAINT-MICHEL, 26
PARIS (6°) - Métro: ODÉON et LUXEMBOURG
ANGLE DES RUES RACINE, ECOLE DE MÉDECINE, PIERRE-SARRAZIN